

Kamniški občan

ŠT. 19

LETO XXVII.

KAMNIK, 2. NOVEMBRA 1987

● S seje izvršnega sveta

Kjer sta dva gospodarja...

Na eni zadnji seji izvršnega sveta so obravnavali program razvoja toplifikacije v naši občini. Člani izvršnega sveta so ob tem dejali, da je občinska energetska skupnost Domžale-Kamnik za gradnjo oziroma širitev toplovodnega omrežja v Kamniku do zdaj naredila zelo malo.

Ni prvič, da se na sejah in sestankih pregovarjata energetska skupnost kot strokovna služba za to področje in Komunalno podjetje Kamnik kot investitor o razmejitvi pristojnosti ene in druge službe; predsednik izvršnega sveta pa je na tej seji dejal, da naj glavni problem ne bi bila le pravna plat oziroma organiziranost, treba je rešiti predvsem vsebinske nesporazume in velike zaostanke pri toplifikaciji naše občine. Dejal je še, da je bilo s strani energetske skupnosti po tej plati zelo malo narejenega. Kamnik je mnogo prej začel načrtovati toplifikacijo in plinifikacijo mesta, pa ga je tudi na tem področju prehitela domžalska občina. Ne vemo, kaj je temu vzrok, verjetno pa ne le to, da je sedež občinske energetske skupnosti v Domžalah.

Roman Kodra, predstavnik Razvojnega zavoda Domžale, ki opravlja strokovna dela za področje energetike, je dejal, da se Kamničani lahko odločijo za reorganizacijo dela skupnosti. Obstajata dve možnosti – da se Kamnik izloči iz OES in priključi k občinski komunalni skupnosti, ali pa, da se v okviru plana za leto 1988 točno razmejijo vse pristojnosti služb, ki delajo na področju energetike, predvsem pa, se je zagovarjal predstavnik Raz-

vojnega zavoda iz Domžal, bomo z delom lahko začeli, ko bomo razmejili vse vsebinske nesporednosti in pristojnosti OES in Komunalnega podjetja Kamnik.

Da bodo končno rešeni vsi nesporednosti, so na izvršnem svetu sklenili, da ponovno aktivirajo recenzijko komisijo, ki naj ugotovi, kakšne so posledice v naši občini, ker program energetske skupnosti niso uresničevali tako, kot je bilo načrtovano. Recenzijka komisija naj bi v enem mesecu ugotovila, kje in zakaj se je zataknilo (ali res zato, ker se Komunalno podjetje po besedah predstavnika OES preveč oblastno obnaša, ker tudi s sredstvi razpolaga Komunalno podjetje in ne energetska skupnost, ki jo v Kamniku pojmujejo le kot svetovalno telo, ki nima odločujoče vloge pri načrtovanju energetike), podrobno poročilo o svojem delu pri gradnji toplovoda pa naj bi v enem mesecu pripravili tudi kamniški komunalci.

»Večkrat smo se že dobili v tej zasedbi in razpravljali o tej problematiki, vendar pa se od takrat še ni nič premaknilo. Ne morem verjeti ne eni ne drugi strani, sprašujem pa se, kako je mogoče, da se po vseh teh letih pogovarjamo še vedno o konceptih in dajemo denar za elaborate, študije... Vse prelagamo na razne komisije in od njih pričakujemo čudežno rešitev, na koncu pa vidimo, da se slika iz dneva v dan, iz leta v leto le ponavlja.« je dejal član izvršnega sveta Daniel Artiček.

Na seji so se pogovarjali tudi o povezovalni ulici, ki še danes praktično ni plačana. Denar se je zbiral sukcesivno, inflacija pa je v

tem obdobju naredila svoje. Ker tudi plačali niso vsi, so nastale razlike med stroški in zbranim denarjem. Denarja je po besedah direktorja Komunalnega podjetja Kamnik zmanjkalo tudi zato, ker je bilo v končni fazi narejena več, kot so načrtovali v projektu (vodovod, javna razsvetljava, hortikultura ureditev...) Dodatna potrebna sredstva (kar je bilo določeno v samoupravnem sporazumu) se niso zbirala, ker se je v tistem času začel graditi zdravstveni dom. Na seji so člani izvršnega sveta poudarili, da v bodoče ne velja »odpirati« novih stvari, dokler stare še niso zaključene in še, če podpisemo samoupravni sporazum, kar je neke vrste pogodba, se ga je treba tudi držati. Obenem so zahtevali, da je treba delegate skupščine seznaniti s spiskom tistih, ki svojih obveznosti še niso poravnali. Tudi pri obravnavi naslednje točke je bilo Komunalno podjetje glavni akter – člani izvršnega sveta so namreč obravnavali problematiko Velike planine, kjer s športnimi objekti oziroma s sistemom žičnic upravlja Komunalno podjetje. Seveda ima tudi tu veliko izgube. Člani izvršnega sveta so poudarili, da je treba končno že enkrat povežati vse subjekte in njihove interese na Veliki planini. Do izgub, ki jih imajo na Veliki planini, je tokrat prišlo tudi zaradi slabe polne sezone (ukinitve avtobusnih prevozov, zaprt Šimnovec), vendar pa predvidevajo, da bodo izgube delno pokrili s skorajšnjo prodajo smučarskih dnevnik kart. Tudi letos nameravajo v predprodaji ponuditi mnogo cenejše karte (dnevna karta bi bila 6.000 dinarjev, sindikalna v predprodaji pa 4.500 dinarjev, ...)

Direktor je potožil tudi nad lastniki bajt oziroma počitniških objektov na planini, teh je trenutno 129, ki nič ne prispevajo za žičniški sistem.

ROMANA GRČAR

Možni kandidati za funkcije v občinski konferenci SZDL Kamnik

Letos poteče štiriletni mandat v organizacijah SZDL v Sloveniji. Po usklajenem rokovniku so volilne seje KK SZDL sklicane za drugo polovico oktobra in prve dni novembra, volilna seja občinske konference SZDL Kamnik pa bo predvidoma 2. decembra 1987.

Evidentiranje možnih delegatov je v KK SZDL, DPO, družbenih organizacijah in društvi potekalo vse do konca septembra, z dodatnimi napori in spodbudami pa tudi v oktobru.

Na podlagi pregleda evidentiranih možnih kandidatov sta koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja in volilna komisija pri predsedstvu OK SZDL pripravila osnutek kandidatne liste za vodilne funkcije in organe OK SZDL ter njegovega predsedstva. Pri usklajevanju sta upoštevala pobude KK SZDL o zastopanosti lete v organih SZDL, družbenopolitično in interesno organiziranost občanov ter njihovo številčno predstavljanje oz. vključenost v različne pore družbenega življenja v občini. Predsedstvo OK SZDL je osnutek kandidatne liste sprejelo na svoji 28. redni seji, 20. 10. 1987 s sklepom, da se le-to najširše objavi, obravnava pa se jo tudi na vseh KK SZDL.

Na osnovi mnenj in predlogov iz krajevnih konferenc SZDL, družbenopolitičnih organizacij, družbenih organizacij in društev bo predsedstvo OK SZDL oblikovalo predlog kandidatne liste in jo predložilo delegatom na volilno-programski seji občinske konference SZDL.

Osnutek kandidatne liste za nosilce vodilnih funkcij v OK SZDL, za člane predsedstva OK SZDL in predsednike svetov, koordinacijskih odborov ter komisij

I. ZA NOSILCE VODILNIH FUNKCIJ
za predsednika Davorin GREGORIČ, roj. 1949, Jurčičeva 5 – profesionalno.
za podpredsednika Jože MUHVIČ, roj. 1938, Smolnikarjeva 10 – volontersko.
za sekretarja Rudi PFAJFAR, roj. 1953, Tunjska 2, – profesionalno.

II. Ostali člani predsedstva – po položaju
Anton IPAVIC roj. 1949, Zikova 3, Kamnik – predsednik SO.

Vladimir BREZNIK roj. 1948, Stetletova 21, Kamnik, – predsednik OK ZKS.
Anton ISTENIČ roj. 1950, Streliška 2, Kamnik – predsednik OS ZSS.

Janez PREZELJ roj. 1924, Kranjska 4b, Kamnik – predsednik OO ZZZ NOV.

Mojca PINTERIČ roj. 1965, Tunjska 2c, Kamnik – predsednica OK ZSMS.

Miha RAUTER roj. 1951, Štandrova 30, Kamnik – predsednik OK ZRVS.

Brigita ZALEZINA roj. 1944, Ljubljanska 3 a, Kamnik – predsednica DPZ.

Jana TAŠKAR roj. 1946, Vnanje Gorice 71 – urednica »Kamniškega občana«.

III. Člani predsedstva izmed evidentiranih kandidatov za člane delegacij občinskih vodstev DPO, družbenih organizacij in društev, krajevnih konferenc SZDL ter javnih delavcev

Peter SITAR roj. 1942, Kidričeva 20a, Mengeš – odbor Gospodarke zbornice Telesna kultura oz. Planinsko društvo (predlog bo oblikovan naknadno).

Kultura in umetnost (predlog bo oblikovan naknadno).

Štefan REPANŠEK, roj. 1914, Kidričeva 2, Kamnik – Turistično društvo.

Jože BERLEC roj. 1949, Mlakarjeva 1, Kamnik – Gasilska zveza.

Franč SPRUK roj. 1948, Gozd 24, Stahovica – KK SZDL Črna (za podr. kmetijstva).

Valentin ZABAVNIK roj. 1953, Košiče 16, Kamnik – KK SZDL Tunjice.

Kazimir KERŽIČ roj. 1922, KZO 3a, Kamnik – KK SZDL Zaprice.

Tone ŽIBERT roj. 1947, Volčji potok 12c – KK SZDL Volčji potok.

Jože KRHN roj. 1952, Motnik 56 – KK SZDL Motnik.

Helena IVANČIČ roj. 1967, Laze 30, Laze v Tuh. – KK SZDL Tuhinj.

Marinka BEVC roj. 1947, Vrhopolje 273 Kamnik – KK SZDL Nevlje.
Milena KUNEJ roj. 1960, Sela 4, Kamnik – KK SZDL Sela.

Ivan SPRUK roj. 1958, Jamova 9, Kamnik – OK ZSMS.

Poleg navedenih so bili v krajevni konferenci SZDL evidentirani še naslednji možni kandidati:

Andrej BRAJER roj. 1944, Godič 80 b, Stahovica – KK SZDL Godič.

Matjaz PUSCHNER roj. 1945, Perkova 7, Kamnik – KK SZDL Novi trg.

Dani ZMRZLIKAR roj. 1935, Nasovče 5, Komenda – KK SZDL Komenda.

Matevž PIBERNIK roj. 1965, Suhadole 54, Komenda – KK SZDL Moste.

IV. ZA PREDSEDNIKE SVETOV, KOORDINACIJSKIH ODBOROV IN KOMISIJ

Anton FIŠER roj. 1939, Trg svobode 3, Kamnik – za predsednika ŽIRIJE OF.

Milka URŠIČ roj. 1943, Zupanje njive 9, Stah. – predsednik NADZORNEGA ODBORA.

Marta ŽERKO roj. 1941, Matije Blejca 12, Kamnik – za predsednico ADMINISTRATIVNO-FINANČNE KOMISIJE.

Francka TREBAR roj. 1932, Jakopičeva 30, Kamnik – za predsednico SVETA ZA DRUŽBENO-EKONOMSKE ODNOSI V KMETIJSTVU.

Marinka PINTERIČ, roj. 1941, Tunjska 2 c, Kamnik – za predsednico SVETA ZA DRUŽBENO-EKONOMSKI IN POLITIČNI POLOŽAJ ŽENSK.

Božo MATIČIČ, roj. 1926, Trg svobode 8, Kamnik – za predsednika SVETA ZA KULTURO, IZOBRAŽEVANJE IN ZNANOST.

Predlog za predsednika SVETA ZA OHRANJANJE IN RAZVIJANJE REVOLUCIONARNIH TRADICIJ NOB bo oblikoval OO ZZZ NOV Kamnik.

Janez PIRŠ, roj. 1947, Pot Marije Vere 5, Kamnik – za predsednika SVETA ZA INFORMIRANJE.

Silvo UČAKAR, roj. 1944, Podgorje 3c, Kamnik – za predsednika SVETA ZA DRUŽBENO-EKONOMSKE ODNOSI, DRUŽBENOPOLITIČNI SISTEM, ORGANIZIRANOST TER RAZVOJ SZDL.

Davorin GREGORIČ, roj. 1949, Jurčičeva 5, Kamnik – za predsednika KO ZA SLO in DS.

Lojze JERMAN roj. 1952, Groharjeva 10, Kamnik – za predsednika KO ZA DRUŽBENOPOLITIČNO IZOBRAŽEVANJE.

Anton FIŠER, roj. 1939, Trg svobode 3, Kamnik – za predsednika KO ZA PROSLAVE.

Zvone CVEK, roj. 1950, Ljubljanska 3a, Kamnik – za predsednika KO ZA DRUŽBENE ORGANIZACIJE IN DRUŠTVA.

Borut ULČAR, roj. 1955, Cankarjeva 32, Kamnik – za predsednika KO ZA VARSTVO OKOLJA, URBANIZEM IN STANOVANJSKO-KOMUNALNO GOSPODARSTVO.

Branko BOŽIČ, roj. 1927, Bakovniška 11, Kamnik – za predsednika KO ZA ODNOSI Z VERSKIMI SKUPNOSTMI.

Tone ŽIBERT, roj. 1947, Volčji potok 12, Radomlje – za predsednika KO ZA KADROVSKA VPRAŠANJA.

predlog za predsednika KO ZA DRUŽBENI POLOŽAJ IN AKTIVNOST INVALIDOV bo oblikoval Društvo invalidov

Franč SVETELJ, roj. 1933, Groharjeva 11, Kamnik – za predsednika KO ZA KABELSKO TELEVIZIJO.

Cvetka CVEK, roj. 1952, Ljubljanska 3a, Kamnik – za predsednika KO ZA ZDRAVSTVO, SOCIALNO POLITIKO, ALKOHOLIZEM IN NARKOMANIJO.

Stane KRANJEC, roj. 1956, Groharjeva 6, Kamnik – za predsednika VOLILNE KOMISIJE.

Viktor GANTAR, roj. 1947, Sončna 8, Kamnik – za predsednika KOMISIJE ZA DROBNO GOSPODARSTVO.

Ivan SPRUK, roj. 1958, Jamova 9, Kamnik – za predsednika KOMISIJE ZA PRIDOBIVANJE MLADIH V VOJAŠKE IN OBRAMBNE POKLICE.

predlog za predsednika KOMISIJE ZA PRAVO TEKMOVANJE MLADIH V SLO IN DS bo pripravila OK ZRVS

Predsedstvo OK SZDL

Veselije šolarjev na Selah

Za krajane in šoloobvezne otroke iz krajevnih skupnosti Sele je bil 18. oktobra pomemben dan. Tega dne je bila prenovljena in posodobljena šola na Selah ponovno odprta, da si bodo v njej nadobudni šolarji do četrtega razreda nabirali novega znanja. Tradicija šole ima v tem kraju že kar zgodovinske korenine. Po razpoložljivih podatkih je bila šola ustanovljena že leta 1789 kot nedeljska šola. Pripravljalna dela za novo, sedanjo šolo, so se začela 1931, že naslednje leto, 23. oktobra, je bilo poslopje zgrajeno in šola odra.

V času NOB je šola doživela žalostno usodo. 8. decembra 1943 leta je bila požgana, leta 1949 pa zopet obnovljena. 1955 je v šoli zasvetila tudi električna luč.

Krajani so na svojo šolo ponosni, čeprav poslopje ni v celoti odgovarjalo vsem zahtevam. Med krajani je že dalj časa tlela želja, da bi šola tako obnovili, da bi v celoti ustrezala vsem sodobnim zahtevam sedanjega časa. V sodelovanju z izobraževalno skupnostjo, osnovno šolo Toma Brejca, v čigar okvir sodi podružnična šola na Selah in krajevno skup-

nostjo, so z obnovitvenimi deli pričeli lani. V celoti so uspeli in zgradbo usposobili tako, da bo dalj časa ustrezala potrebam otrok, čeprav bo v prihodnje potrebno razmišljati o dodatni opremi, o telovadnici, ki je sploh ni in o drugih nujnih zadevah. Selani so vztrajni in potrpežljivi ljudje, zato ne dvomijo v svoj jutri.

Slovesnosti ob otvoritvi šole so se udeležili številni predstavniki družbenega in političnega življenja kraja in občine. Med gosti so bili poleg predstavnikov KS še: predsednik občinske konference SZDL Davorin Gregorič, predsednik skupščine izobraževalne skupnosti Janko Blagšič ter drugi predstavniki šol in organizacij.

Predsednik sveta KS Sela, Stane Urankar, je ob tej slovesnosti govoril o pomenu pridobitve za ta kraj. Posredoval je več zanimivih podatkov o delovanju šole v preteklosti.

Ravnatelj osnovne šole Tome Brejca iz Kamnika pa je govoril o naporih vseh zainteresiranih dejavnikov pri zbiranju potrebnega denarja. Večino sredstev je zagotovila občinska izobraževalna skupnost.

Nadaljevanje na 7. strani

Udeleženci slovesnosti

Upokojeanci protestirajo

Vesti o spremembi zveznega zakona o invalidsko-pokojninskem zavarovanju o izplačevanju pokojnin za nazaj, so močno razburile tudi kamniške upokojeance.

Suhoparna časopisna vest je z enkratnim posegom prizadela nad 1.200.000 uvažalcev invalidskih, družinskih in osebnih pokojnin v celi Jugoslaviji. Samo v Sloveniji bo posledice občutilo okrog 200.000 ljudi.

Sporočilo je bilo osupljivo zlasti zato, ker je bil predlog »modrih glav« zavrt v skrivnost in obelodanjen preko noči, sprejet brez kakršnega koli posvetovanja s prizadetimi.

Upokojeanci se vprašujejo, če je bil tak ukrep res tako nujen in potreben. Mar mora res najprej »plačati ceho« tisti sloj ljudi, ki je največ prispeval k temu, kar danes imamo, t. j. upokojeanci. Ali je to mogoče nagrada na njihovo dosedanje delo? Ta ukrep bo vsem starostnim upokojeancem, do 30. 6. 1983, stanjšal prejemke v naslednjega pol leta kar za eno pokojnino.

Številni upokojeanci se sprašujejo, kje je tukaj samouprava, ki o njej toliko govorimo; kje so tu moralne norme; kje je tu človečnost? Mar lahko »nek« organ nenkrat izniči vse, kar je bilo doseženo in zapisano v ustavo. Mar res vlada pri nas popolno brezpravje?

Upokojeanci se nadalje vprašujejo, če nimata Agrokomerc iz Velike Kladuše in sprememba pokojnin neposredne zveze. V prvem primeru – Agrokomerca – je bila »uradna« reakcija pristojnih organov dokaj medla in nedorečena, drugi ukrep, ki pa je prizadel veliko večino vseh upokojeancev, pa izredno boleč, ne samo v materialnem pogledu.

Takih posegov po mnenju upokojeancev ni mogoče več dopuščati, ker to meji že na popolno samovoljo, mogoče pa še na kaj drugega, ker ta ukrep prizadeva in udarja le popolnoma nedolžne.

To so bili razlogi, da je tudi izvršni odbor društva upokojeancev iz Kamnika izrazil nezadovoljstvo in ogorčenje nad takim

ukrepom. Protest je v pisni obliki poslal na:

– Občinsko konferenco SZDL Kamnik

– Občinski sindikalni svet Kamnik

– Skupnost invalidskega in pokojninskega zavarovanja SRS v Ljubljani in

Zvezi društev upokojeancev Slovenija, Ljubljana, ki pa je med tem že sprejela sklep, da sproži ustavni spor.

Revoltu upokojeancev širom po Sloveniji se je pridružila do sedaj le ZVEZA SOCIALISTIČNE MLADINE SLOVENIJE, ki je dojela krivičnost spremembe in v celoti podpira zahteve upokojeancev.

Protest, poslan prej navedenim naslovnikom, se glasi:

»Izvršni odbor društva upokojeancev (DU) Kamnik je na svoji seji, 12. 10. 1987, med ostalim razpravljal tudi o težavah, ki so nastale v zvezi s sprejetjem zveznega zakona o izplačevanju pokojnin za nazaj.

Izvršni odbor DU najbolj odločno protestira proti taki enostranski odločitvi zveznih organov, ki prizadevajo večino (nad 75%) vseh upokojeancev, ki prejemajo pokojnine za naprej.

Izvršni odbor odklanja metode in postopek pri sprejemanju citiranega zakona, saj je z njim prizadeta celotna predvojna in medvojna generacija. Ta je nosila na svojih ramenih največjo težo žrtve in naporov vojne in povojne izgradnje, pa zato nikakor ni prav, da se na račun stabilizacijskih ukrepov prizadevajo prav tiste ljudi, ki so družbi največ prispevali.

Prizadeta generacija upokojeancev tudi v povojnem obdobju ni imela skrajšanega delovnega časa, plačanih nadur, ni imela urejenih drugih materialnih vprašanj, kot je prevoz na delo, topli obrok, odpravnina ob od-

Predsedstvo Občinskega odbora ZZZB NOV občine Kamnik se je seznanilo z vsebino protestnega pisma, s katerim izvršni odbor društva upokojeancev Kamnik najodločneje protestira proti enostranski odločitvi zveznih organov, da se bodo pokojnine vseh jugoslovanskih upokojeancev začele izplačevati za nazaj.

Borci NOV, ki smo v pretežni večini že upokojeanci, se s takimi odločitvami zveznih organov ne strinjamo. Ne moremo razumeti, da nas je družba, za katero smo med NOB poklonili svoje življenje, po vojni pa dali na razpolago vse svoje sile in sposobnosti za obnovo porušene domovine, tako lahko in na tako sramoten način odpisala.

Borci NOV občine Kamnik se zato odločno pridružujemo protestom izvršilnega odbora društva upokojeancev Kamnik.

Protestno pismo je obravnavalo tudi predsedstvo OK SZDL, ga v celoti podprlo in posredovalo republiški konferenci SZDL.

hodu v pokoj itd. zato predstavlja navedeni zakon vsestransko družbeno razvrednotenje njihovega dela.

Naslov prosimo, da o našem stališču obvesti vse odgovorne faktorje, ki lahko v tej fazi razreševanja zadeve aktivno sodelujejo.

S tovariškimi pozdravi

Predsednik

Stane Simič

Upokojeanci upajo, da bodo našli oporo pri prejemnikih protesta in polno razumevanje za svoje pravice. Z vsjo pravico upokojeanci zahtevajo spremembo »predpisa«, po hitrem postopku, kakor je bil sprejet in povrnitev veljavnosti zakona nazaj v prvotno obliko.

Če se to ne bo zgodilo, lahko trdimo, bo med upokojeanci popolnoma omajano zaupanje v vsako realnost in poštenost na sploh pri nas. STANISLAV

Občinska zveza prijateljev mladine Kamnik, Gregorčičeva 2 razpisuje prosta dela in naloge sekretarja OZPM Kamnik

za nedoločen čas s polovičnim delovnim časom. Pogoji: višja izobrazba pedagoške smeri, organizacijske sposobnosti, eno leto delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih, trimesečno poskusno delo.

Prijave sprejemamo osem dni po objavi, kandidati pa bodo o izbiri obveščeni v 15 dneh.

Odmevi, polemike, kritična mnenja...

Še enkrat: Več reda na dupliškem smetišču

Pod tem naslovom smo v zadnji številki Kamniškega občana prebrali, da je direktor komunalnega podjetja Kamnik seznanil izvršni svet z ureditvijo odlagališča odpadkov na Duplici. Mimgrede: odlagališče leži na območju krajevnih skupnosti Podgorje, vendar se ga je zaradi bližine Duplice prijelo ime dupliška jama.

Vsekakor je treba pozdraviti odločitev Komunalnega podjetja, da končno na smetišču naredi red. Vendar pa samo ograja in čuvaj še ne bosta preprečila škodljivih vplivov odlagališča na okolico.

Menim, da bi moralo Komunalno podjetje predstaviti javnosti celovit program in roke za sanacijo tega odlagališča, ki bo usklajen z ustreznimi predpisi o varstvu okolja. Sicer se lahko zgodi, da bo sredi podgorskega polja zrasel še en homški hrib, ki bo leglo golazni in ki bo daleč naokoli širil svoj smrad ter s strupenimi odplakami »gnojil« okoliške njive. Da ta bojazen ni odveč, pričajo črne smrdljive mlake, ki se pojavljajo ob robu smetišča.

Dokler del odlagališča, ki je sedaj zunaj ograje, ne bo spremenjen v obdelovalno zemljišče, je nujno potrebno zagotoviti nadzor tudi nad tem delom, sicer se bo dogajalo, da bodo začeli rasti kupi smeti tudi na tem delu.

Škratka, če se občani na območju Duplice in Podgorja morajo za nekaj časa še sprijazniti z odlagališčem na tem območju, potem jim je treba dati jasen odgovor, kakšni ukrepi se bodo izvajali za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje, kdo je odgovor-

ren za nadzor nad izvajanjem teh ukrepov in koliko časa bo še trajalo, da bomo v naši občini našli ustrežnejšo lokacijo za odlagališče odpadkov.

F. SVETELJ

Turist pride v turistično mesto

Tak je bil naslov članka v 16. številki Kamniškega občana. »Kaj pa proizvodnja, bi si lahko ogledali – se namreč ukvarjamo s keramičko?« (citati)

Ko sem prebral sestavek tovariša (ice) E. R. o naših turističnih »prizadevanjih«, me je zgoraj navedeni stavek zbodel, ker je žal vsaj v tem delu nekaj neresnice. V Elektrocentrum TOZD SVIT izdelujemo dekorativno keramiko, ki služi kot eden glavnih argumentov predstavljanja keramike – posebno Svitovo majoliko. Ker vemo, da mnogokrat o izdelku odločajo mnoge druge stvari, ko se odločamo o njem, ali ga kupiti ali ne, je odprtost pogleda v to, kako nek tak izdelek nastaja, tudi važen propagandni material oziroma reklama.

V SVITU nismo nikoli zapirali vrat skupinam, ki so prosile za ogled tega dela proizvodnje, pa najsi je bil to inozemski ali domači gost (turist). Tudi v prihodnosti tega ne bomo ovirali, kvečjemu dajemo s tem dopisom vedeti turističnim subjektom, ki krojijo kamniški turizem, da lahko razširjajo ponudbo tudi na ta način. Tako bo njim, in verjetno tudi nam, posredno padel dinar ali deviza več v žep. Zato pa se verjetno vsi borimo. Ostaja sicer še direktna prodaja, ki je zaenkrat v tozdu SVIT še nimamo, upamo, da bomo Tip-topu zagotavljali zadostne količine in da jih bodo tudi oni znali ponuditi.

V. J

Odločanje o investicijah ne more mimo planskih aktov

Od 19 milijard dinarjev planiranih investicij v naši občini v letu 1987 je bila v prvem polletju uresničena le dobra tretjina, oz. okrog 6,5 milijard din. Večina planiranih naložb (91,2%) predstavljajo naložbe v gospodarstvu.

Vzrokov za takšno zaostajanje je več, od premajhnih lastnih sredstev OZD, zakonskih omejitev za neproizvodne naložbe, do administrativnih ovir pri uvozu opreme.

V prvem polletju so OZD vložile le 35% lastnih sredstev, združenih sredstev je bilo 23%, posojil pa 30%, ostalo pa so drugi viri, zlasti krajevni samoprispevek, sredstva SIS in skladov.

Celovitega pregleda o tem, ali so vse izvedene naložbe izhajale iz sprejetih planskih aktov OZD sicer nimamo. Vendar bi ob tej priložnosti vseeno kazalo poudariti, da zakon o razširjeni reprodukciji in minulemu delu določa, da delavci v TOZD lahko realizirajo le tako investicijsko odločitev, ki je zapisana v temeljih plana in v srednjeročnem planu TOZD.

Zato je potrebno uporabljati investicijska sredstva v nasprotju z nameni, določenimi v srednjeročnem planu TOZD. Seveda to velja tudi za samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti.

Torej ni pomembno samo dejstvo, da nismo prekoračili dogovorjenega okvira investicijskih sredstev, pač pa predvsem to, ali so bila ta sredstva res vložena v tisto naložbo, ki je bila sprejeta s srednjeročnim planom.

Zato je potrebno poudariti: če OZD oziroma SIS ni sprejela planskega akta, ali če ga ni sprejela po predpisanem postopku, oz. če v njem niso zapisane nameravane naložbe, so vse druge investicijske odločitve nične. Tudi če so sprejete na zboru delavcev ali na seji delavskega sveta.

Služba družbenega knjigovodstva in družbeni pravobranilec samoupravljanja sta dolžna spremljati uresničevanje tega zakonskega določila in ukrepati v skladu s svojimi pooblastili.

Da ne bi prišlo do nepotrebnih težav in zastojev pri realizaciji investicijskih programov v OZD, bi bilo nujno, da v OZD preverijo, ali so investicijske odločitve potekale po zakonitem postopku, ugotoviti pa bi veljalo tudi eventualno potrebo po pravočasni spremembi oz. dopolnitvi planskih aktov.

F. SVETELJ

● Iz delovnih organizacij

Svilanit: »Tudi pri nas občutimo posledice menične afere«

»V naši delovni organizaciji proizvodnja sicer normalno poteka, problema s surovinami zaenkrat nimamo, vendar pa se je pri prodaji stanje neverjetno zaostrijo. Plačila naših kupcev zaostajajo, kar je posledica menične afere, tako da banke sedaj le stežka avalirajo menice delovnim organizacijam,« je povedal direktor delovne organizacije Svilanit, Matija Jenko.

Glavna naloga v Svilanitu je po besedah direktorja zato prodaja. Plane, pravi, sicer presegajo, vendar tudi na tržišču že opažajo zaostreno situacijo in, kar je tudi čedalje bolj očitno, padanje kupne moči.

Da prodaja kljub vsemu ne bi padla, so v Svilanitu začeli s konsignacijsko prodajo. Kupcem bodo omogočali tudi blagovna posojila (za vrednost posojila bo trgovec kupoval v njihovi delovni organizaciji). »Na srečo to za nas še ni problem, ker imamo dovolj lastnega denarja, tako da bomo s

tako prodajno politiko nadaljevali tudi v bodoče, konsignacijski prodaji pa se bomo izogibali (v tem primeru se namreč blago, dokler ga trgovec ne proda, vodi pri delovni organizaciji). Druga naša akcija za pospeševanje prodaje pa je opremljanje prodajnih mest z našim blagom v večjih trgovinah. Svilanit tako investira v ureditev prodajnega mesta, pod pogojem, da tu prodajajo njihovo blago, ki je predstavljeno pod našim imenom in razstavljeno po nasvetih naših strokovnjakov. Tak način prodaje je v nekaterih večjih trgovinah že uveljavljen. Tako se naše blago pojavlja na Svilanitovih prodajnih mestih v Maximarketu in Supermarketu. Tak način prodaje je po naše najbolj uspešen, obenem pa je tudi najbolj učinkovit način reklame,« je povedal Matija Jenko. Obenem, je dejal, se je pojavil še problem s trgovino. Trgovci namreč kar naenkrat ne plačujejo redno, zahtevajo podaljševanje rokov od 90 na 120 dni, ...

Kljub težavam pa je naša potniška služba vedno aktivna, tudi v preteklih letih, ko smo večino blaga izvažali in ga je za naše tržišče ostalo zelo malo, so bili naši potniki na terenu, povsod prisotni – to je namreč zelo pomembno predvsem v današnji, zaostreni situaciji. Petintrideset odstotkov Svilanitovega fizičnega obsega proizvodnje gre še vedno v izvoz, medtem ko 30 odstotkov blaga naredijo za domači trg. Več brisač sedaj ostaja za domače tržišče, v izvoz pa gre čedalje več konfekcije, ki tam dosega tudi večjo ceno.

V Svilanitu v teh dneh pričakujejo 16 novih strojev, kar jim bo omogočilo posodobitev proizvodnje, hitrejšo prilagajanje tržišču, ki iz dneva v dan zahteva nove vzorce in materiale, kar ti novi stroji tudi omogočajo. Prav v teh dneh spreminjajo kolekcijo za izvoz, ki ni več enobarvna, ampak pretežno progasta in vzorčna.

R. GRČAR

Graditelj mora popraviti svoje napake

»Ze nekaj let je na dnevnem redu stanovanjske problematike slabo narejena toplotna izolacija na Groharjevi, neučinkovita kletna izolacija na Klavčičevi, puščanje strešne kritine... Vse navedeno leti na račun Graditelja, ki je omenjene stanovanjske soseske tudi gradil, vendar po intervenciji stanovalcev, hišnih svetov in same stanovanjske skupnosti vseh teh napak še vedno ni odpravil. Stanovanja, ki so vsa po vrsti še relativno nova, so zaradi slabe medblokovne izolacije tudi vsa plesniva.

Na seji izvršnega sveta, kjer so razpravljali o omenjeni problematiki, so dejali, da je tokratno opozorilo samoupravne stanovanjske skupnosti zadnji opomin Graditelju. Če v doglednem času Graditelj ne bo saniral vseh napak v omenjenih blokovskih naseljih, bo v bodoče vprašljiva tudi njihova novogradnja na območju naše občine. Člani izvršnega sveta so se še dogovorili, da bodo o sanaciji teh stanovanj razpravljali še na prihodnjem sestanku izvršnega sveta, ko naj bi svoje mnenje povedali tudi predstavniki Graditelja.

Na seji so člani razpravljali tudi o programu revitalizacije za drugo leto. Marjan Grilje, direktor SKG, je povedal, da načrtujejo obnoviti nekaj podstrašnih stanovanj v centru mesta; in sicer pet podstrašnih stanovanj na Titovem trgu 9, devet stanovanj pa nad »Železnino«. SKG bo ta stanovanja gradil do 3. faze, na razpolago pa bodo članom stanovanjske zadrge. SKG bo iz solidarnostnih sredstev obnovil tudi 15 stanovanj na Cankarjevi cesti in devet v Kajuhovi ulici. Tudi za Maistrovo hišo na Kidričevi 25 so projekti že izdelani. Ena od možnosti za omenjeno spominsko hišo je tudi, da bi v njej razstavljale kamniške delovne organizacije, v

njej naj bi bil torej nekakšen dizajn center kamniških delovnih organizacij. Predstavnika SKG sta opozorila tudi na veliko rano kamniške revitalizacije – Planinko. Vsekakor bo nekako treba najti denar za dokončanje kavarnice »Veronika«. Eden od sklepov izvršnega sveta pa se je glasil, da naj vodstvo Planinke in Kulturne skupnosti pripravita do naslednje seje natančno poročilo o porabljenem denarju iz revitalizacijskega sklada. SKG pa naj naredi natančen program revitalizacije, s točno opredelitvijo, kam in za kaj gredo zbrana sredstva.

Na seji je bilo govora tudi o poteku gradnje nove pošte in o zbiranju denarja zanj. Kabelsko omrežje bodo financirali naročniki sami. Do petnajstega oktobra je bilo prijavljenih 2500 naročnikov in 200 priključkov po delovnih organizacijah. Predstavniki Zavoda za družbeno planiranje in urbanistično načrtovanje je na

seji tudi povedal, da bodo z interesi za telefonski priključek sklepali pogodbe po stari ceni le še do 15. novembra. Vsi, ki se bodo prijavi kasneje, bodo za telefon plačali bistveno višji prispevek za telefonski priključek.

Na koncu so člani izvršnega sveta sprejeli likvidacijsko poročilo za Biro Kamnik. Zahtevali so, da se ugotovi jasna odgovornost tedanjega vodstva organizacije in ugotovi vso škodo, ki jo je z nevestnim poslovanjem povzročilo predvsem v škodo izvrševanja plana občine Kamnik. Na seji je bilo v zvezi s tem še slišati, da ne gre vedno ugotavljati le moralne škode, ampak morajo krivci tudi materialno odgovarjati za svoja dejanja.

In še obvestilo: javna razgrnitev osnutka lokacijskega načrta S 4 cesta Stranje–Stahovica bo v avli občinske zgradbe po objavi v Uradnem listu.

R. GRČAR

»Za vse napake ni kriva naša delovna organizacija«

Direktor delovne organizacije Graditelj je na zadnji seji izvršnega sveta zagotovil, da njihova delovna organizacija vsekakor namerava v najkrajšem možnem roku odpraviti najnujnejše napake na blokih (toplotna izolacija v kletih, zanemarena zaklonišča in streho), vendar pa je zahteval, da se strokovno točno opredeli, do katerih napak je prišlo zaradi eventualne njihove slabe gradnje, katere so nastale zaradi slabega vzdrževanja in za katere so krivi tudi stanovalci sami, ki so na primer poškodovali streho med drugim tudi zaradi samovoljnih posegov (napeljuje teve anten, montiranje strešnih oken...)

Napake je treba odpraviti še pred zimo, so sklenili člani izvršnega sveta, kako pa se bodo delili stroški za opravljanje popravila, pa se bodo v okviru samoupravne stanovanjske skupnosti menili prihodnje leto.

R. G.

Kako drago je ogrevanje

Zima se bliža in problem ogrevanja postaja vse bolj aktualen. Ker si marsikdo še vedno belu glavo, kje dobiti kurivo po zmernej cenah, smo povprašali odgovorne in zabeležili njihove izjave. Da odgovori ne bodo enostranski, smo vključili še mnenja občanov, ki so dokaj kritično in brez olepšav povedali, kaj jih v sistemu ogrevanja moti. Pa pojdemo malo po vrsti.

V Stanovanjskem komunalnem gospodarstvu je bil naš so govornik Miro Mikuš, referent za ogrevanje. Ker skrbi še za nabavo olja, vzdrževanje kotlovnice in ostalo organizacijo, nam je postopek ogrevanja, težave, ki se pojavljajo ali ponavljajo, lahko zares celovito opisal: »Zanimiva novost so kurilni odbori, ki jih sestavljajo člani hišnih svetov. Njihova naloga je razreševanje vseh težav, ki se pojavljajo v ogrevalni sezoni in zunaj nje, naša pa izpolnjevanje del, zapisanih v pogodbi. To je organizacija ogrevanja, nabava olja, popravila kotlov in ostala vzdrževalna dela.

Ogrevalna sezona se je letos zelo kmalu pričela, saj smo že 2. oktobra pričeli ogrevati stanovanja. Ogrevani jih bomo neprestano do tedaj, dokler se temperatura ne bo spet dvignila nad 12°C. Ko bo ta temperatura trikrat zaporedoma presežena ob 21. uri, bo kurilne sezone konec. Cene ogrevanja so letos med najnižjimi v Sloveniji, saj bo družina, ki živi v stanovanju, velikem 60 m², plačala mesečno le 17.400 dinarjev. Cena, 290 dinarjev za kvadratni meter, bo seveda veljala le v soseskah, kjer imamo kompletno ogrevanje. Kjer pa le vzdržujejo kotlovnice, pa cene določajo hišni sveti sami. Plačevanje računov bo še ostalo pod našim nadzorom, kot tudi izterjava. Upam pa, da takšnih primerov ne bo veliko, saj bi bila sicer uspešnost našega poslovanja postavljena pod vprašaj. Lani je bilo plačevanje dokaj redno, če odštejemo zamudnike, ki so kasnili s poravnavo računa za mesec ali dva. Če pa se le najde kronični neplačnik, smo ga prisiljeni ovaditi pristojnemu organu. Zadeva se s tem močno zavleče, a to je edina pot, ki nas pripelje do ugodne rešitve problema. Zakon namreč prepoveduje odklopitev ogrevanja, kar bi bilo verjetno potrebno spre-

meniti. Če tu ne bo spremembe, bo prav gotovo v cenah. Stroški se nenehno povečujejo, kurilno olje se draži in nestvarno bi bilo pričakovati, da bodo cene ogrevanja ostale na današnji ravni.

»S čim pa se ogrevate doma in kako ste zadovoljni s cenami kuriv in vseh, kar spada zraven?«
 »Ogrevam s centralno kurjavo, saj stanujem v Zikovi ulici. Problemov z nabavo kurjave nimam, saj doma ne potrebujemo večje količine premoga ali dr. Malce se bojim le decembra, ko bodo oljne cisterne prazne in ko bo treba kupiti nove zaloge. Že sedaj se ga težko dobi, oziroma je potrebno čakati nanj, saj je zaradi pomanjkanja deviz otežkočen uvoz.«

Ker se vsi Kamničani ne ogrevamo s pomočjo oljnih peči, je bil zanimiv obisk Kočnine poslovalnice Kurivo. Pričakali so me veliki kupi raznoraznega premoga in pa delavci omenjene enote, medtem ko o strankah ni bilo ne duha ne sluha. Ob tem sem se nehoti spomnil na poletno stisko s premogom, ko so občani po cele noči čakali pred poslovalnico in trepetali ali jim bo uspelo dobiti nekaj kilogramov dragocenega kuriva. Res zanimivo, poleti vrsta v nedogled, jeseni nikogar. Da pa ne bom preveč posploševal, prepuščam besedo poslovo-
dji, Tomažu Potočniku: »Premog dobivamo direktno iz rudnika Trbovlje, iz Velenja pa preko Kurivoprodaje. V ceni ni bistvene razlike, bolj je vidna v kvaliteti. Na zalogi imamo trenutno več vrst premoga, tudi trboveljačna, ki nam ga sicer skoraj vedno primanjkuje. Ljudje namreč dobro poznajo njegovo kvaliteto, kot tudi nekvaliteto nekaterih drugih

vrst. Tona kosov iz Trbovelj stane trenutno 89.647 dinarjev, orehovec je po 86.572, kosi lignita so po 48.100, lignitne kocke pa po 44.700, vendar je to premog izrazito najslabše kakovosti. Osebnost bi priporočal predvsem nakup orehovca, ki nam ostaja, zaradi tega, ker je Dom za invalidno mladino, ki je bil eden naših največjih naročnikov, spremenil način ogrevanja. Je pa to izredno kakovosten premog. Tudi sicer se je kvaliteta premoga v zadnjih mesecih izboljšala, če seveda izvajam lignit. Med premogom je namreč veliko laporja, kamenja in prahu, ki ga je prav tako treba plačati. Reklamacij pa Kurivoprodaja sploh ne upošteva, saj trdijo, da ima lapor okoli 1000 kalorij in da prav tako gori in oddaja toploto. (o. p. morda bi se lahko dogovorili, da gori tudi kamenje – saj potem reklamacij sploh ne bi bilo). Če bi vagon nekvalitetnega premoga le poslali nazaj, bi prišlo do motenj v dobavi in do ponovnega čakanja na naročeno. Sedaj, ko ga je dovolj, se namreč nanj čaka le dva do tri dni. Vplačajo pa ga lahko vsi zainteresirani, vsak dan v mesecu, za razliko od pomladi, ko smo vplačala sprejemali le prvega v mesecu.

Težav pri poslovanju nimamo, tudi železnica redno dovažja premog, le teren, na katerem ga shranjujemo, je problematičen. Je zelo mehak, hitro nastane blato, zato je nakladanje s strojem otežkočeno. Želja nas, tukaj zaposlenih je, da bi nam položili asfalt vendar bomo na podobno rešitev morali še počakati.

»Kaj pa doma, s čim se grejete?«
 »Doma kurimo kose iz Trbo-

velj v termoakumulacijski peči. Osebnost sem z njim zelo zadovoljen, saj daje malo pepela, greje pa dobro. Podobno je z briketi, ki pa so še dražji. Sorazmerno poceni je le olje, kar je vzrok, da premog ostaja. Vseeno centralne kurjave ne bom napeljeval, saj nam časi, ki prihajajo, ne prinašajo nič dobrega in prav lahko se zgodi, da se bomo greli tako kot včasih; zakuri se krušna peč, pa vsi v eno sobo.«

Res lepa perspektiva, ni kaj. Najbrž ni daleč od resnice, saj bo cena premoga v kratkem spet poskočila, zaradi dražjih prevozov po železnici, davkov, pa tudi rudniki bodo prav gotovo še povečali nabavno ceno. Milijona novih dinarjev, ki bo moral iz žepov za nemoteno ogrevanje, pa marsikdo ne bo mogel več odšteti.

Toliko o olju in premogu; kaj pa drva? Je njihova cena res poskočila čez vse realne okvire? In tudi če je, kaj lahko danes sploh še kupimo po stvarni ceni?

Direktor TOZD Gozdarstvo Kamnik, Ivan Tekavc: »Ker je olje cenejšo od drv, ni prevelikega povpraševanja. Cena za kubični meter drv je namreč približno 30.000 dinarjev, za metrska okoli 40.000. To pomeni, da drva mi izdelamo in pripeljemo na dom. Če je stranka zunaj naše občine, zaračunamo še prevoz. Letos prodamo več sečnih odpadkov, ki so precej cenejši, saj pospravljamo in prevoz domov organizirava stranka sama. Naj povem še, da drv ne manjka in da kupce pričakujemo v naši zgradbi na Tunjški cesti.«

Besedo smo dali še potrošnikom in treba je priznati, da so se

izognili najdražjim nakupom, bodisi s pomočjo lastnega ali družinskega gozda, s pobiranjem suhljadi...

Mihela Vetrnik, Rozmanova: »Ker živim skupaj s starši, za kurjavo skrbita predvsem oče in mož. S čiščenjem gozda vsako leto pripravita dovolj drv, da nam jih ni treba kupovati pri Gozdnem gospodarstvu. Tako že nekaj let kurimo samo drva, tako v centralni, kot v termoakumulacijski peči. Ker jih pripravljamo v lastni režiji, niso predrage in o spremembi kuriva ne razmišljamo.«

Peter Pibernik, Steletova: »V našem bloku ogrevanje poteka v lastni režiji, saj imamo svoj kurilni odbor. Kurimo premog, zato moramo plačevati dva kurjača in pokrivati ostale stroške, ki nastanejo pri režiji. Ogrevanje je tako dražje, kot če bi kurili olje, saj plačujemo vseh dvanajst mesecev v letu, medtem ko tisti, ki ogrevajo z oljem, le deset. Dodaten minus je še cena, ki znaša 520 dinarjev na m². Preveč zadovoljen torej nisem, saj imamo radiatorje tople le od jutra do večera, ko pač ugasne. Če pa imaš peč na olje, lahko le zmanjšaš intenzivnost ogrevanja. Da bi preuredili ogrevanje, pa niti ne razmišljamo, saj bi bila investicija preveč obsežna.«

Silvo Jeras: »Doma kurimo predvsem drva in pa premog orehovec. Slednjega kupimo, drva pa pripravljamo v svojem gozdu. Vseeno ogrevanje ni poceni, pa še dražje bo. Zato je treba znati štediti na vsakem koraku. Ko doma zanetim ogenj v termoakumulacijski peči, vanjo pokonci

postavim veliko poleno, ga zamečem s premogom in ogenj gori ves dan.«

Igor Kvas, Tunjška: »Ker stanujem v upravni zgradbi Gozdnega gospodarstva, mi ogrevanje sploh ne dela težav. Olje, ki ga pokurimo, ni predrago, saj skupaj s stanarino plačam mesečno okrog 40.000 dinarjev, kar je dokaj ugodno. Upam, da nas nove podražitve ne bodo doletele prav kmalu, saj je trenutno olje precej cenejše od drv.«

Alenka Potokar, Komenda: »V domači hiši imamo centralno kurjavo, kurimo pa drva in premog, ki ga kupujemo v domžalskem Kurivu, predvsem zaradi hitre in solidne dobave. Kupujemo pa orehovec iz Trbovelj, ki je brez nepotrebne jalovine. Drva pripravljamo na dve leti, pri Gozdnem gospodarstvu, in to sečne odpadke. S tem malce znižamo stroške ogrevanja, dodatno pa še z izolacijo hiše in že zgrajenimi vetrolovi.«

Kot je iz povedanega razvidno, kjer se le da. In prav je tako, kot je prav tudi to, da se ljudje vračamo h krušnim pečem in »gašperkom«, ki so nekoč že greli naše starše – sedaj bodo pa nas. K sreči je na razpolago dovolj kuriv za te značilce preteklosti, kot tudi za vse ostale železne in jeklene peči. Razloga za to sta vsaj dva. Prvi, in že večkrat omenjeni, so visoke cene, drugi, nenehno dopolnjevanje zalog, ki se začena že poleti, tako da so sedaj, pred začetkom mrzlih dni, le te popolnjene.

Velja torej rek – kdor ima denar, tega ne bo zeblo!

MATIC ROMŠAK

MIRO MIKUŠ

TOMAŽ POTOČNIK

MIHAELA VETRNIK

PETER PIBERNIK

SILVO JERAS

IGOR KVAS

ALENKA POTOKAR

Ozimnica, ozimnica, ozimnica

Jesen povzroča čisto določene probleme; če ne drugače, nas že pogled na prazne police v shrambi ali kleti prepriča, da je skrajni čas za pripravo marmelade ali džema po starem babičinem receptu. Seveda bo tudi korenček, in še kaj drugega, ki je zrasel na vrtničku pridne gospodinje, našel pot v zmrzalno skrinjo.

Vsako pa nima možnosti za kaj podobnega, lahko jo kot letos zagode narava in postanemo odvisni od prodajalcev, sindikalne organizacije v podjetju, še največkrat se znajdemo kot vemo in znamo.

Na srečo v Kamniku živimo na pravem mestu za tovrstne zadeve, saj imamo pred nosom Eto, Kočno s svojimi nasadi sadnega drevja, pa tudi več manjših prodajalnih dobro poteši naše povpraševanje.

Franc Tič, vodja proizvodnje v Kočni: »Res škoda, da letina ni podobna lanski, saj bi z lahkoto prodali prav vsa jabolka.«

Za začetek pogledimo, kaj vse nam ponujajo v Etini tovarniški prodajalni in v vseh dobro založenih trgovinah. Lahko se odlo-

čimo za veliko ozimnico, ki vsebuje 12 kozarcev po 720 ml, v katerih so kumarice, rdeča pesa, paprika, mešana solata, kisló ze-

lje in ajvar, vse skupaj nas bo stalo 8000 dinarjev. Če nam denarnica tega ne dovoli, bo pravšnja mala ozimnica šestih kozarcev, enake vsebine kot velika ozimnica, le da ne vsebuje ajvarja in je znatno cenejša, le 3700 dinarjev stane. Poleg tega prodajajo pakete šestih kozarcev rdeče pese, paket stane 3500 dinarjev in kislega zelja ter repe po 300 starih jurjev. Tudi sladkosnedev v Eti niso pozabili, saj sa v sadnem paketu kar po dva kozarca slivovega in višnjevega ter kozarec izvrstnega breskovega in hruskovega kompota, vse skupaj stane 4900 dinarjev. Vsem tistim, ki nameravajo obiskati njihovo prodajalno, povejmo še to, da lahko izbirajo tudi med izdelki II. kategorije, ki so seveda še znatno cenejši.

V drevsni podjetja Kočna smo med obiranjem zmotili vodjo Franca Tiča, ki nam je dal nekaj informacij o letošnjem donosu in tudi o prodaji. Obiranci so nekaj več kot desetih dneh v nasadih Zaprice in Godič nabrali 450 ton kakovostnega sadja, žal manj kot preteklo leto. Temu je krivo tudi neurje s točo, ki je prvega oktobra v nasadu Godič krepko zmanjšalo količino najboljšega sadja. Tega so v malo-prodaji prodali 150 ton, lahko pa bi prodajo tudi podvojili, vendar so jih obveznosti do sindikalnih organizacij v delovnih organizacijah prisilile, da so prodajo že ustavili. Tako pri njih lahko kupite le še krompir po 180 dinarjev za kilogram, pakiran v trideset kilogramske vreče, ter deset kilogramski zavitek čebule, ki vas bo stal 6500 dinarjev. Žal torej slastnih jabolok sort glostter, jonagold,

Ibrahim Berektary, prodajalec podjetja Borinci: »Imamo jabolka po zmernej cenah, kupci pa si lahko sami izberejo sadje, ki ga želijo.«

delišava na hrušk vrste konferans, fatelova in postorjevka ni več v prodaji, in jih dobite le, če vem jih je zgotovil vaš sindikat!

Vendar povoda za paniko ni, saj je v Kamniku še dovolj prodajalnih in stojnic s sadjem in zelenjavo. Ena izmed njih, Borinci, ki stoji poleg Kmetijske zadruge, ima prav bogato ponudbo vseh vrst jabolok in zelenjave, primerni za ozimnico. Na zalogi imajo jabolka glostter, zlati delišes in idaret, za katere je treba odšteti 500

din za kilogram, paprika je po 450 din, korenje po 800 din, kilogram krompirja stane 180 dinarjev, čebula je po 650 din, zelje, po 400 din, kilogram česna, pa stane 5000 din.

Ponudba je torej dobra, bolj pa se postavljajo v ospredje astronomske cene, ki jim težje in težje sledi vse več občanov s plitvejšim žepom, tako za nekatere tudi letos ozimnice ne bo?!

JANEZ BALANTIČ

Janez Korbar: »V Kočni sem že stalna stranka, letos bom vzel jabolka druge kvalitete in krompir za zimo. Cene pa so, ... no, saj sami vidite!«

Matija Žirovnik: »Že več let za povrstjo kupujem ozimnico pri tukajšnji stojnici in dosedaj se nisem bil razočaran. Letos sem kupil jabolka, ki pa se mi zdijo precej draga.«

Jože Majdič: »Cene so glede na lani zelo visoke, realno gledano pa se tak nakup kljub vsemu izplača. Jabolka so tukaj, pri Borincih lepa, dobra in kakovostna.«

Izgubil se je črn pudeljček, star 5 mesecev, v ušesu ima številko 85, sliši na ime Dieff. Najditelju dam 100.000 nagrade. Ravnikar Bojan, Kamniška 12, Domžale, tel. 374-373.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278

Prodajam starejšo stanovanjsko hišo v Godišču št. 42. Informacije sobota in nedelja. Golob Stanislav, Cankarjeva 21, tel. 831-446.

Ugodno prodam peč feroterm za centralno ogrevanje. Tel. 841-467 popoldne ali na naslov Tomas, Glavarjeva 1, Komenda.

Sodobnejše poslovanje z občani

LB, Gospodarska banka Ljubljana – poslovna enota Kamnik, posodablja svoje poslovanje. Te dni je bila ekspozitura na Titovem trgu zaprta zaradi zamenjave pisarniške in tehniške opreme. Povečali so število terminalov od tri na sedem in ti spadajo med najboljše opremo IBM 4700. Vsi terminali so priključeni na centralni računalnik Ljubljanske banke. V pogovoru z vodjo ekspoziture, Milanom Magdičem o teh novostih, smo zvedeli marsikaj novega, kar bo zanimalo tudi naše bralce.

Poslovanje z občani se stalno povečuje. Hranilne vloge, vloge na žiro in tekočih računih ali vloge na deviznih računih se tako po številu operacij, kakor tudi v nominalnih zneskih stalno povečujejo. Vsakodnevni obiski v banki so številnejši. Vrste pred blagajniškimi okenci so bile dolge, zato so občani često dolgo čakali. Vse to je vzbujalo precejšnjo nejevoljo in krepko izgubo časa. To so bili osnovni motivi, ki so vodili banko v prenavo in modernizaci-

jo poslovanja. Vodila jih je želja, da bi komitenti banke v najkrajšem možnem roku uredili poslovne zadeve. Reorganizacija del bo brez dvoma v mnogočem olajšala poslovanje s prebivalstvom. Sedaj, po reorganizaciji, bo mogoče vse zadeve urejati pri enem blagajniškem okepcu (prej pri dveh). Poslovanje so povečali na tri izplačilna mesta (prej dve). Ta sprememba bo znatno pospešila postopek pri gotovinskem prometu in skrajšala čakalni čas.

Brezgotovinsko poslovanje – odpiranje novih knjižic, zamenjava knjižic, sklepanje pogodb o dinarskih depozitih – do 1-leta, sklepanje pogodb po vezavi – nad 12 mesecev, bodo prebivalci urejali pri posebnem okencu in sicer ločeno za:

- žiro račune
- tekoče račune in
- hranilne vloge.

Tudi pri deviznem poslovanju je postopek izboljššan. Pridobili so dve novi delovni mesti in imajo sedaj dve devizni likvidaturi (prej ena), in tudi deviznega kontrolorja. Postopek bo na tem

področju tekel sicer po sedanjem načinu, zaradi povečanja delovnih mest na devizni likvidaturi pa bo čakalna doba znatno krajša.

V banki ocenjujejo, da bo čakanja zaradi teh sprememb bistveno manj, kot doslej.

Celotna reorganizacija, vključno z izboljšano tehnično opremo, je zahtevala povečanje delovnih mest v ekspozituri za sedem ljudi, prihranek na času in druge ugodnosti pa znatno presegajo stroške novih zaposlitev.

Po statističnih podatkih v ekspozituri mesečno obdelajo veliko dokumentov – v juliju letos 22.000, kar kaže na zelo velik promet in da je bila v konicah ob izplačilnih dnevih precejšnja gneča. Upajo, da bo sedaj znatno boljše in gneča bistveno manjša.

Podobno reorganizacijo so izpeljali tudi v ekspozituri na Bakovniku. Z delom te ekspoziture so bili prebivalci južnega dela že poprej zelo zadovoljni.

Novosti, ki jo bodo veseli obiskovalci banke, zlasti velja to za obrtnike, ki imajo vsakodnevno veliko opravkov v banki je v tem, da bodo nekatere zadeve lahko reševali tudi neposredno z vodjo ekspoziture, ki ima sedaj svoj sedež takoj desno pri vhodu.

Prenovo in modernizacijo dela v kamniški ekspozituri Ljubljanske banke so pripravili neposredno pred »DNEVOM VARČEVANJA« 31. oktobrom, s čimer se kolektiv banke želi predstaviti ljudem, saj se zavedajo, da dan varčevanja ne pomeni varčevanja le z denarnimi sredstvi, ampak tudi varčevanje s časom.

Ob koncu pogovora nam je vodja ekspoziture zaupal željo, da bi se obiskovalci banke dobro počutili in bili v ljudojno postreženi. Ob tej želji zagotavlja, da bodo bančni delavci vložili maksimalne napore, da bodo vsem izpolnili pričakovanja komitentov.

STANE SIMŠIČ

Oktober v Ljubljanski banki

Osnovni cilj propagandnih dejavnosti v mesecu oktobru – opredeljenih ob razglasitvi 31. oktobra za svetovni dan varčevanja, je razvoj in pospeševanje vseh oblik varčevanja in utrjevanje odnosov z varčevalci. Tudi danes ne more biti dvoma o pomenu varčevanja za družbeni in gospodarski napredek družbe.

Ob tradicionalni naravnosti bančništva na področju poslovanja z občani vse bolj prihajajo v ospredje težave posodabljanja in izboljšanja storitev. Zato je 31. oktober oziroma ves mesec vse bolj čas, ko skušajo banke spregovoriti o vsem, kar občane zanima pri bančnem poslovanju ter o problemih s področja denarništa in ravnanja z denarjem nasploh.

Letos smo v oktobru preuredili poslovne prostore, ki so namenjeni poslovanju z občani v LB

PE Kamnik. Posodobili smo opremljenost, da bi večino masovnih bančnih poslov opravili stroji. Brez njih si takšnega obsega dela ni mogoče zamisliti, vendar je težišče dela na bančnem delavcu, ki v neposrednem stiku z varčevalcem predstavlja banko.

V okviru združenja bank Slovenije bo tudi letos opravljena šolska ura v osnovnih šolah. Mladim varčevalcem je namenjeno glasilo Pikapolonica.

Od skupnih akcij velja omeniti še tradicionalno tiskovno konferenco Ljubljanske banke ob svetovnem dnevu varčevanja, slovesno konferenco varčevalcev in sejo sveta mentorjev.

Vsaka enota Ljubljanske banke na svoj način živi z okoljem, v katerem je nastala, in tako prispeva k utrjevanju odnosov z varčevalci.

I. M.

Ob dnevu kovinarjev

Delavci TITANA vsako leto praznujemo dan kovinarjev v spomin na obletnico vstopa Josipa Broza v sindikalne vrste.

Praznik smo proslavili s slovesno sejo centralnega delavskega sveta, ki je bila v petek, 9. oktobra. Na tej seji so bili podeljeni Titanovi znaki in priznanja na podlagi predlogov komisije za podeljevanje priznanj, ki jih je potrdil tudi centralni delavski svet.

Za leto 1987 je znake in priznanja direktor Zvonimir Lemič podelil naslednjim delavcem:

Zlati znak:

Filip ŠIMENC – za njegovo dolgoletno odgovorno in uspešno vodenje temeljne organizacije ter za strokovno in ustvarjalno delo v celotnem obdobju zaposlitve v DO Titan

Srebrne znake:

Miha JERMAN – za vestno strokovno vodenje finančno-ra-

čunovskega sektorja in s tem za velik prispevek k razvoju Titana

Zvone KOZJEK – za dolgoletno pionirsko delo na področju uvajanja tlačnega liva ter za vestno delovanje na družbenopolitičnem in humanitarnem področju

Jože MAVRIČ – za samoupravno in kakovostno delo na vseh področjih in na delovnem mestu ter za dolgoletno zvestobo delovni organizaciji

Katarina KRAMAR – za dolgoletno požrtvovalno in vestno delo v proizvodnji in samoupravnih organih

Jože ZORE – za dolgoletno strokovno in inovativno delo ter samoupravno aktivnost v delovni organizaciji

Bronaste znake:

Janko TREBUŠAK – za velik prispevek k razvoju in uspešnem delovanju vhodne kontrole

Jože KADUNC – za doseda-

nje uspešno delo pri razvoju računalniško podprtega informativnega sistema v DO Titan

Franc PFEIFER – za dolgoletno ustvarjalno delo in uspešno vodenje temeljne organizacije

Albin BERGANT – za ustvarjalno in samoiniciativno delo pri organizaciji in vodenju prodajnega oddelka

Franc HRIBAR – za več kot desetletje trajajočo zvestobo Titanu ter strokovno in samoupravno delovanje

Janez BALANTIČ – za strokovno delo pri vzdrževanju strojev

Franciška BURKELJCA – za dolgoletno zvestobo delovni organizaciji ter vestnost in zanesljivost pri opravljanju delovnih nalog

Josev CONJAR – za zglodno delo v delovni organizaciji

Franc KOZELJ – za vidne delovne uspehe v proizvodnji cilindrov in dolgoletno aktivnost v samoupravnih organih

Peter ERJAVSEK – za požrtvovalno delo pri vzdrževanju livarne

Franc ŠKRBEK – za uspešno in inovativno delo pri vzdrževanju strojev

Javna priznanja:

Slavka KLEMEN – za marljivo delo v tekoči kontroli

Ciril TAVČAR – za ustvarjalno, strokovno in požrtvovalno delo na delovnem mestu in na družbenopolitičnem področju

Pavle SERŠA – za vestno delo na tehnološko zahtevnih strojih in družbenopolitično aktivnost

Nada KOLEŠA – za prizadevno delo v jedrarni

Štefka PAVEC – za vestno delo na delovnem mestu

V imenu nagrajencev se je zahvalil za dobljena priznanja in znake Ciril Tavčar.

Praznovanje smo zaključili s tovariškimi srečanjem v Hali komunalnega centra v Domžalah v soboto, kjer je bil slavnostni govornik direktor delovne organizacije, kot gost pa je spregovoril tudi direktor poslovne skupnosti SIKOP, tov. Jerman. Srečanje je z nekaj pesmimi popestril Mešani pevski zbor Titan, po uvodnem in kulturnem delu se je praznovanje razvil v prijetno družabno srečanje.

DJB

OPRAVIČILO

V 18. številki Kamniškega občana je bil objavljen spisek darovalcev za spomenik dr. Francetu Steletu. V spisku smo nehoti spustili štiri darovalce in sicer:

Stol Kamnik	50.000
Dr. Svetozar Frantar	5.000
Rozka Resnik	3.000
Peter Klavčič	1.000

Vsem darovalcem se za napako opravičujemo, za dar pa se iskreno zahvaljujemo.

Pripravljali odbor za postavitev spomenika dr. Steletu

Ekspozitura v Kamniku

Ne le spalno, tudi igralno naselje

Kaj pa je to? V stanovanjski soseski na Zikovi ulici smo se zbudili in po večletnem neuspešnem moledovanju s pomočjo KS Perovo uredili dve otroški igrišči med bloki. To je bilo potrebno in ničlikokrat smo kritizirali vsevprek, ker igrišči ni bilo.

Ampak samo od sebe se nič ne naredi, kot radi pravimo. Pa se je nekaj predsednikov in predsednic hišnih svetov zbralo na pobudo tov. Usmana Djalila iz Zikove 1, kateremu gre največja zahvala, da smo zadevo pripeljali do konca. Pritegnili smo KS in predsednik sveta KS tov. Ciril Grilj se je naših sestankov redno udeleževal, spremljal naše delo, pa je tako KS prispevala denarna sredstva za nakup igral. Potem je bilo treba s pomočjo Gradbinca in še z eno prostovoljno akcijo igrišča dokončno urediti, v kratkem pa bomo zasadili še drevje in grmičevje. Pravzaprav vse zgleđa zelo enostavno. Pa saj tudi je: s tistimi nekaj ljudmi, ki so vedno pripravljene delati, bolj za osebnostno zadovoljstvo kot za lastni interes, ja, s takšnimi ljudmi se da delati!

Najbolj tekoče so delo spremljali otroci. Ah, otroci so haležni in zato je vredno požrti tudi kakšno pikro pripombo njihovih staršev. Otroci so pokazali, kako bo možno igrišče izkoristiti tudi v vzgojnem in kulturnem smislu. Igrišče smo namreč slavnostno otvorili na sam Dan otroka in se tako tudi mi, krajani KS Perovo iz soseske na Zikovi, vključili v mednarodno praznovanje tedna otroka. Otroci pa so v letnem gledališču iz lesenih brun pripravili tak kulturno zabavni program, kot le kaj: peli in plesali so, deklamirali in igrali smrkavci v plencah in brez, pa mularija na kolesih in celo motorjih, male damice, nekaj ta starih in gostje iz vodstva KS; če pristejemo še vse tiste, ki so gledali skozi odprta in zaprta okna, pa čez zastrte zavese, je bilo gledalcev veliko. Pa tako prireditve kar težko kje vidimo: na koncu je bila pogostitev za vse nastopajoče in bližnje gledalce – kokta, jupi in piškoti, živahni glasovi otrok in zvoki muzike iz kasetofona so nadomestili sonce, ki ga ta dan ni bilo.

Tov. Usman Djalil je v pozdravnem govoru dejal: »Odrasli smo dolžni otrokom pomagati pri igri, kadar je to potrebno. Zavedati se moramo, da ni dovolj, da smo postavili igrala, peskovnike, da bomo skrbeli za njihovo vzdrževanje, da bomo posadili grmičevje, cvetje... Z otroki se bomo morali tudi igrati. Poleg izgradnje športnega igrišča bo to ena naših najpomembnejših nalog v prihodnje.

Vrišč otrok na igriščih je zato znak, da je naša soseska mlada, da živi. Je osnova za zdravo in srečno prihodnost nas vseh.

Da bi bilo le res! Pa se bojim, da bo to premalo. V bodoče bi si želeli, da bi se v take prostovoljno zastavljene akcije, namenjene otrokom, vključevalo več starejših ljudi. Saj nam bodo morda hvaležni!

D. V.

Podelitev priznanj za aktivno sodelovanje na Srečanju gorenjskih aktivistov

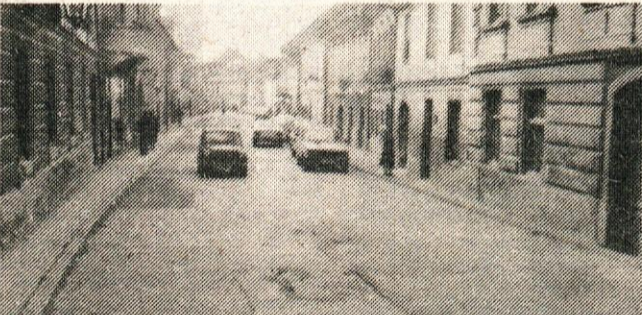

Sredi oktobra so se v mali sejni sobi na občini zbrali najaktivnejši sodelavci 19. Zbora gorenjskih aktivistov, oziroma tisti, ki so največ postorili pri organizaciji srečanja, kjer jim je predsedstvo občinske konference socialistične zveze izročilo priznanja. Dobili so jih: pripravljali odbor v KS Komenda, ZKO Kamnik, Graditelj Alprem, Ideja, (naštete delovne organizacije so pomagale predvsem z denarjem), Mojca Podobnik in Alojz Lah.

Predsednik Krajevne skupnosti Komenda je ob tej priložnosti ponovno poudaril veliko vlogo krajanov, ki so v velikem številu več dni pomagali pri pripravi srečanja in tako še enkrat dokazali, da znajo v pravem trenutku složno nastopiti in da jim zato tudi v bodoče lahko zaupamo organizacijo podobnih večjih prireditvev.

R. GRČAR

Za nekatere tudi veriga ni ovira

Tudi veriga, ta kamniški žulj, o kateri so imeli nekateri pred nekaj meseci toliko povedati, nekaterim ne prepreči, da ne bi Kidričeve ulice popolnoma zapolnili z jeklenimi konjčki. Ravno opazno ne veljajo za vse. Večina ljudi se namreč še vedno ravna po načelu – po štirih kolesih vse do praga!

Veriga je bila šestkrat pretrgana. Komunalno podjetje je v tem času zamenjalo že 46 ključavnic. Sedaj pa so se odločili, je bilo rečeno na zadnji seji izvršnega sveta, da bodo namesto verige namestili nepremične količke, tako kot je to po drugih mestih.

Foto: R. GRČAR

Informacija o prometni študiji

Na podlagi Odredbe o ureditvi cestnega prometa v delu mesta Kamnik, ki je bila objavljena v Uradnem listu SRS, št. 40/86 in pričela veljati 1. 11. 1986, je bil na območju mestnega središča vpeljan poseben prometni režim. Omenjena Odredba tudi določa, da je v letu 1987 potrebno pripraviti Odlok o ureditvi prometa v mestu Kamnik, zato je bila naročena študija prometne ureditve, ki predstavlja strokovno podlago za sprejem odloka.

Poseben prometni režim v delu mesta je naletel na različne odmeve pri občanah, prejeli smo številne pismene kritike, pripombe in predloge za Komite za družbenoekonomski razvoj, upravljalec prometnih površin Komunalno podjetje Kamnik pa je, upoštevajoč le-te, izdelal predlog, na osnovi katerega je bila odredba spremenjena in je pričela veljati 15. 6. 1987.

Prav zaradi nezadovoljstva in različnih naspotujočih si mnenj, se je upravljalec odločil za izdelavo študije, ki bi problematiko prometa rešila strokovno. Študijo je izdelal SCT TOZD Projekt iz Ljubljane in obsega rešitve v dveh fazah.

Prva faza prometne ureditve mestnega središča se omejuje na izkoriščanje obstoječih cestnih površin z manjšimi rekonstrukcijami in je kratkoročna, druga faza pa je končna in temelji na planskih dokumentih in na podani strategiji razvoja Kamnika. V obeh fazah so obdelani potrebni gradbeni posegi, prometni tokovi, površine za pešce, parkirne in kolesarske površine in sicer tako, da je II. faza nadaljevanje prve in pripelje do dokončne ureditve prometa v mestu.

Delovni sestanki o študiji so potekali na Komiteju za družbenoekonomski razvoj in pripeljali do take faze, da bo študija posredovana v javno razpravo in sicer 18. 11. 1987 ob 16. uri v sejni sobi Skupščine občine Kamnik. Cilj razprave je informirati občane o konkretnih rešitvah prometne problematike, ki so začrtane v prometni študiji. Ko bodo znani rezultati razprave in izpolnjeni ostali pogoji, bo pripravljen osnutek odloka o ureditvi cestnega prometa v mestu Kamnik.

Občane obveščamo, da je študija in vpogled v avli pritličja Skupščine občine Kamnik do razprave, to je do 18. 11. 1987.

Komite za družbenoekonomski razvoj

Ponosni smo na rojaka Rudolfa Maistra

Predstavniki dijakov in učiteljev naše šole smo se v soboto, 10. oktobra, skupaj s predstavniki družbenopolitičnega življenja občine Kamnik udeležili odkritja spomenika generalu in pesniku Rudolfu Maistru-Vojanovu, in sicer na povabilo Mestne konference SZDL Maribor in Zveze prostovoljcev-borcev za severno mejo.

Ze leta 1926 so v Mariboru odkrili Maistrov doprni kip, ki ga je oblikoval kipar Nikolaj Pirnat. Ta kip ima za seboj burno preteklost: bil je edini javni spomenik, postavljen v Mariboru med obema vojnoma. Kip je imel

Kulturni dan

V začetku oktobra smo na OŠ Duplica imeli kulturni dan. Zjutraj nas je v šoli obiskal dr. Niko Sadnikar, ki nam je zelo natančno in zanimivo pripovedoval o Kamničanih, ki so pomembni za razvoj slovenske kulture. Po končanem predavanju smo šli z njim na ogled spomenikov in spominskih plošč, ki so postavljene med zaslužnim ljudem.

Z vlakom smo se odpeljali do Grabna. Od tam nam je bil najbližji spomenik pesniku Antonu Medvedu. Pomikali smo se proti jugu mesta in prišli do velikega spomenika pesniku in borcu za severno mejo Rudolfu Maistru-Vojanovu. Nasproti Skupščine občine Kamnik smo videli spominsko ploščo na hiši, v kateri se je rodila slavna gledališka igralka Marija Vera. Nato smo zavili v Maistrovo ulico, kjer je spominska plošča preroditelju in prevajalcu biblije Juriju Japlju. V Prešernovi ulici smo si ogledali spominsko ploščo na rojstni hiši Frana Albrehta, znanega pesnika, kritika in revolucionarja. Poleg lekarne je spominska plošča Ivanu Vavpotiču, avtorju prve jugoslovanske znamke, na bližnji hiši pa slikarjem Koželjem: Antonu, Maksu in Matiji. V Kidričevi ulici smo se ustavili še ob ploščah na rojstnih hišah Radivoja Peterlina Petruske, pesnika in potopisca, in generala Rudolfa Maistra. Ogledali smo si tudi spominsko ploščo začetniku slovenskega sadjarstva Francu Pircu, ki ga zelo cenijo v Ameriki, saj je prav on učil Indijance branja, pisanja in sadjarstva.

Naš ogled je bil tako končan. Spoznali smo, da živimo v mestu kjer se je rodilo veliko slavnih Slovencev. Ponosni smo nanje in trudili se bomo, da bi jim bili vsaj malo podobni.

Marta Poljanšek
5. b, OŠ Duplica

dolga leta svoje mesto v pokrajinskem muzeju, leta 1970 pa je bil vrnjen v stavbo občinske skušnice. Od leta 1978 dalje stoji kip generala Maistra pred stavbo osnovne šole v Šentilju. Tako je v odmaknjem in tihem kotičku ob robu naselja bronasti Maister zaživel novo življenje z mladim rododom okrog sebe.

Borci za severno mejo so menili, da je Maribor dolžan postaviti svojemu osvoboditelju iz leta 1918 nov spomenik. V letu 1986 je v Mariboru slednjič dozorelo spoznanje, da s postavitvijo Maistrovega spomenika ne kaže več odlašati, saj so za zanj poleg Mariborčanov ogrevali tudi zamejci.

Nov spomenik je 10. oktobra ob navzočnosti Maistrovih borcev, delegacij slovenskih in zamejskih občin ter Mariborčanov, odkril bivši Maistrov borec, dr. Ervin Mejak iz Celja. Slavnostni govornik je bil predsednik republiške konference SZDL, Jože Smole. V kulturnem programu je igral Polde Bibič predstavil prav za to priložnost napisano pesem Janeza Menarta Odo generalu in pesniku Rudolfu Maistru-Vojanovu. Akademski pevski zbor iz Maribora pa je zapel nekaj uglasbenih Maistrovih pesmi.

Tako je dobil Maribor po dolgih letih čakanja vendarle Maistrov spomenik Kiparka Vlasta Zorko ga je zasnovala takšnega, kot so si ga stari Maistrovi borci srčno želeli: s pogumom v očeh in z roko na meču. Maistrov spomenik obudi spomin gna čase, ko se je porajal slovenski in jugoslovanski Maribor. Ta spomin naj bi nikoli ne ugasnil!

Kdo je bil torej Rudolf Maister, ki mu je Maribor pred kratkim postavil spomenik, Kamnik pa že pred sedemdesetimi leti?

V Kamniku se je rodil 29. marca 1874 kot tretji sin finančnega uslužbenca Franca Maistra in Franciške, rojene Tomšič. Oče Franc je bil doma s Ptujem, iz družine pečarjev. Mati je bila hčerka posestnika Tomšiča z Dolenjskega Maister je obiskoval ljudsko šolo v Mengšu in Kranju, gimnazijo pa v Kranju in Ljubljani. Po končanem šestem razredu je odšel v vojaško kadetnico na Dunaj. Kot oficir je služboval v Ljubljani, v Brucku ob Litvi, v Gradcu, Premyslu, v Celju in nazadnje v Mariboru kot major-poveljnik črnovojniškega okrožja za Spodnjo Štajersko. Zaradi odkritega narodnega prepričanja je imel mnogo službenih neprijetnosti.

Leta 1905 se je poročil z Marico Stergarjevo iz Logatca. Rodila sta se jima dva sinova - Hrvoje in Borut. V Premyslu je težko

zbolel na pljučih. Po zdravljenju v Egiptu pa do prve svetovne vojne je služboval pri celjski ekspoziaturi mariborskega 26. črnovojniškega poveljstva. Ze kot dijak je Maister kazal veliko zanimanje za slovensko literaturo, urejeval je razne dijaške liste in pisal zanje. Bil je tudi član ljubljanskega dijaškega društva Zadruga. Njegovi dobri znanci so bili Cankar, Murn, Kette, Župančič...

Vsa leta je objavljaval v raznih listih pesmi in prozo pod psevdonomimom Vojanov. Leta 1904 je izdal Poezije, 1929 je izšla njegova druga pesniška zbirka »Kitica mojih«. Maister je bil tudi velik bibliofil in je imel knjižnico z okrog 6000 knjigami, med katerimi je bilo mnogo redkih primerkov. Zaradi svoje odkrite nacionalne zavesti je imel Maister večkrat nesporazume z nemškimi častniki in vojaškimi oblastmi. Bil je zapostavljen in preganjan. Med vojno se je moral pred divizijskim sodiščem v Gradcu zagovarjati zaradi reševanja slovenskih vojakov pred fronto Oktobra 1923 je bil Maister kot divizijski general upokojen. Zbolel je za vnetjem živcev na nogah in je skoraj ohromel. Od tega časa dalje je bil priklenjen na dom, a do svoje smrti na Uncu pri Rakeku (26. 7. 1934) je živo spremljal vse kulturno življenje na Slovenskem. Zbiral je gradivo za knjigo svojih spominov in nekaj poglavij tudi napisal. Veličastni pogreb v Mariboru je pričal o veliki priljubljenosti in pomembnosti generala Rudolfa Maistra.

Maister je stopil v ospredje naše zgodovine konec oktobra in novembra 1918. General Maister je svoje besede, izražene v mnogih zgodovinskih pesmih, pretvoril v dejanja.

Pevski večer ob Vrbskem jezeru

Sobota, 17. oktober, je bil prijeten dan tako za pevce moškega pevskega zbora »Solidarnost« iz Kamnika, kot za gostitelje iz VRBE ob Vrbskem jezeru. To soboto zvečer niso hrumlali zvoki avtomobilov na avtokrosu, pač pa so doneli glasovi pevcev kamniške Solidarnosti v hotelu ob Vrbskem jezeru. Pevski večer je bil organiziran v sodelovanju udeležencev oz. organizatorjev avtokrosa Tunjic in prijateljev tega športa iz Vrbe na avstrijskem Koroškem.

Da kultura in telesna kultura ne hodita mimo vsak sebi, so dokazali ljubitelji tako ene kot druge usmeritve. Za prijeten kultur-

Bratje, v sedlo, vajeti v dlan!
Drava nas zove, Jadran rjove,
vranci naj skrešejo trde podkove,
bratje - naprej!

(iz pesmi Naprej Rudolfa Maistra)

V Mariboru so namreč ob polomu Avstro-Ogrske imeli Nemci svoj Volksrat, Slovenci pa Narodni svet. General Maister je spoznal, da bo pripadel Maribor s Podravjem in Slovenskimi gorami tistemu, ki bo imel v odločilnem trenutku mesto trdno v oblasti. Tisti odločilni čas je nastopil 1. novembra 1918: Nemci so že napravili načrt, kako si bodo Maribor pridobili in k sodelovanju so poklicali Rudolfa Maistra. Toda ta je hotel nakano nemških častnikov za vsako ceno preprečiti. Usoda Maribora je bila zdaj v njegovih rokah. To spoznanje ga je tako razvnelo, da je kar bušnilo iz njega: »Ne priznavam teh točk! Maribor proglašam za jugoslovansko posest in prevzamem v imenu svoje vlade vojaško poveljstvo nad mestom in vsem Spodnjim Štajerski«. Nemški častniki mu niso mogli ugovarjati in umaknili so se iz Maribora. Na okrajnem glavarstvu je prvič zavihrala slovenska trobojnica, Maister je sam izvršil prevrat. General Maister je znal z živo besedo in močno roko uveljaviti prepričanje, da lahko samo z oboroženo silo ohranimo naše ozemlje. Zbral je toliko prostovoljcev, da je 23. novembra 1918, v času, ko so Nemci pripravljali preobrat, razorožil Schutzwehr in v nekaj dneh zasedel vso našo severno jezikovno mejo od Dravograda do Radgone. V koroški ofenzivi 1919 je bil Maister poveljnik labodskega oddelka.

General Maister nikoli ni pozabil, da je Kamničan. Vedno se je zanimal za svoj rojstni kraj, čeprav ga je redko obiskoval. Kamniški občinski zbor ga je že leta 1924, ob njegovi 50-letnici, imenoval za častnega občana.

O Rudolfu Maistru sem se pogovarjala tudi s tov. Petrom Klavčičem, ki je bil vojak v stari Jugoslaviji Zapletla sva se v pri-

Odkritje spomenika generalu Rudolfu Maistru v Kamniku leta 1970

jeten pogovor in izvedela sem veliko zanimivega. Pokazal mi je zavidljivo stare knjige, tdi take, ki opisujejo Maistrovo junaštvo. Tov. Klavčič je bil referent za zadeve borcev NOV občine Kamnik in imel nalogo, da poskrbi tudi za Maistrove borce. V njem se je porodila ideja, da naj bi rojstno mesto Rudolfu Maistru postavilo spomenik. Prijatelj Stane Peček je idejo prenesel na občni zbor borcev za severno mejo ljubljanskega okrožja. Sprejet je bil sklep o imenovanju komisije, ki naj bi zainteresirala DPO v Kamniku za gradnjo spomenika.

In tako so 25. oktobra 1970 odkrili v Kamniku kip generala

Maistra, delo akademskega kiparja Antona Sigulina. Maistra je upodobil v koraku in z zanosno dvignjeno glavo. Knjižica v njegovi roki pove, da je bil tudi pesnik, v gube nabrano ogrinjalo pa pripoveduje o slikovitosti postave in polnosti njegovega obrisa.

V Kamniku spominja na slavne rojaka tudi srednješolski center, ki nosi njegovo ime, po njem pa so imenovane tudi številne ulice po slovenskih mestih - seveda tudi v Kamniku. General Rudolf Maister si nepozabno slavo nedvomno zasluži!

Saša Mejac, novinarski krožek SENS Rudolfa Maistra

Vrtni biseri

Arboretum, naš lep park v Volčjem potoku, je sredi oktobra priredil vrtnarske dneve. Takšna prireditve je bila letos pri njih že tretjič, zadnja pa je bila namenjena predvsem ljubiteljem cvetja in lepo urejenega okolja. V teh dneh pa so kupci pri njih tudi lahko kupovali z desetodstotnim popustom.

Najbolj vneti obiskovalci in občudovalci našega čudovitega parka smo se odzvali povabilu gostiteljev že prvi dan zvečer na posebni kulturni prireditvi, ki jo je organizirala vodja prodajnega centra Marica Dolenc, umetniški del pa je s svojimi učenkami pripravila in povezovala učiteljica radomeljske osnovne šole, Vanja Kladnik. Ob spremljavi mladega glasbenika Tomaža na citrah, je nekaj ljudskih pesmi zapel tudi pevec Rok Lap. V posebnem razstavnem prostoru je za to priložnost razstavil svoja dela slikar Polde Mihelič, ki je prisotnim tudi sam opisal zgodovino svojega umetniškega ustvarjanja. Večina njegovih del prikazuje motive iz njegovega otroštva, ko je s svojim starim očetom, rokodelcem, potoval po vaseh in občudoval prizore tedanjega vaškega življenja.

Kulturnemu sporedu je sledilo predavanje o vrtnih biserih, ki ga je skrbno pripravil direktor Arboretuma, inženir Miha Ogorevc. Med svojim dolgoletnim službovanjem je veliko potoval po svetu in od vsepovsod prinesel čudovite posnetke naravne ali kultivirane pokrajine in vrtnih ureditev, ki so bili po njegovi

presoji nadvse vredni, da jih nekoč pokaže doma ljubiteljem lepo urejenega okolja. Prepričali smo se, da o njegovem okusu ne gre dvomiti, kajti tudi sam je eden naših najbolj priznanih vrtnarskih strokovnjakov in krajinskih oblikovalcev.

Njegovi diapozitivi so nas popeljali v svet lepote, zlasti vrtnarskih dosežkov. Videli smo posnetek naravnega rastišča omorike ali pančičeve smreke, ki je bila

prenešena iz svojega naravnega okolja, Srbije, v parke in vrtove povsod po svetu. Danes jo razmnožujejo v velikih količinah, kot iglavec pa velja kot eden najbolj trepznih in hvaležnih tudi v najbolj onesnaženih mestnih in industrijskih okoljih. Predavatelj nam je predstavil tudi avtohtono domačo rumeno azalejo z Gornjancev, katero je sam prenesel v Volčji potok ter s tem obogatil sortni izbor teh lepih okrasnih grmovnic.

Poudarek predavanja o vrtnih biserih je bil ravno na azalejah in rododendronih, ki so najlepše rastline mnogih parkov in botaničnih vrtov širom po svetu. Številni posnetki teh okrasnih grmovnic so izžarevali veliko bogastvo barv in oblik. Videli smo mnogo posnetkov rododendronov in drugih okrasnih rastlin v najlepših parkih po svetu, raznih botaničnih vrtovih, vrtnarskih šolah, obišnih vrtovih, Savinjskemu gaju ter nazadnje, tudi v domačem Arboretumu. Čudovit je bil posnetek trate pod visokimi planotami na Volčjem potoku, gosto prerasle s sinje modro banatsko scillo ali morsko čebulico, kot bi se pomladansko nebo prelilo na zemljo. Ali pa ameriški kačnik, ki vsako leto, kot svetilka, ožarja gladino umetnega jezera na Volčjem potoku.

Mimogrede nas je inženir Ogorevc seznanil tudi s številnimi problemi, zlasti finančnimi, ki pestijo naš prepleti park. Vzdržuje se praktično sam, z velikimi osebnimi žrtvami maloštevilnih zaposlenih. Delavci Arboretuma dobro vedo, kaj bi jih rešilo težav, vendar so bile doslej vse želje po večjem razvoju, zaradi pomanjkanja denarja, neuresničljive. Inženir Ogorevc je opozoril, da Arboretum ni narava, ki sama skrbi za svoj obstoj, pač pa objekt, ki ga je treba nenehno vzdrževati in obnavljati, kar pa zahteva ogromno denarja, če ga želimo ohraniti samo takšnega kot je, brez razvoja. Želijo, da bi jim čimprej priskočila na pomoč

tudi širša družbena skupnost. Arboretumove stiske bi se namreč lahko malo bolj zavedali tudi naši gospodarstveniki in politiki, kajti lepoto, kakršno nam ponuja Arboretum, znajo drugje po svetu drugače ceniti kot pri nas.

V Arboretumu obljublajo, da bodo tudi v bodoče še pripravili takšne prireditve. Želijo se še bolj približati ljudem, zato bodo vrtnarski dnevi trajali več dni, morda ves teden. S svojimi obiski in nakupi pri njih, pa jim bomo tudi mi skušali pomagati ter s tem dokazati, da nam je ta naš vrtni biser drag, da z njim živimo in nam ni vseeno, kakšna bo njegova usoda.

I. NOVAK

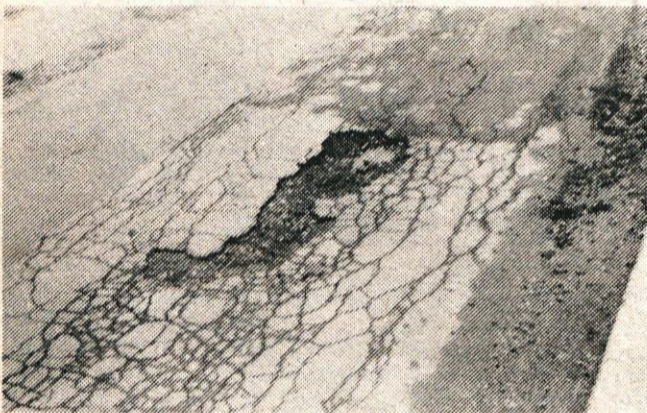
Arhitektura v fotografiji

Stolov Interior, kamniško razstavišče, primerno predvsem za predstavitev manjših formatov (fotografije, grafike, risbe, akvareli ipd), gosti letos že tretjega fotografskega ustvarjalca. Tokrat se s serijo črno-belih fotografij predstavlja eminentni slovenski fotograf, Dragan Arrigler.

Verjetno ni le slučaj, temveč zavestno zastavljen program, kontinuirano predstaviti fotografske avtorje, katerih domena oziroma osnovni fotografski motiv je predvsem arhitektura in urbana krajina. Pred Arriglerjem smo si namreč v začetku leta lahko ogledali razstavi Damjana Galeta in Lada Jakše, katerih osnovna preokupacija v fotografiji je slej ko prej arhitektura. Gale

vidi arhitekturo skozi fotografski medij kot profesionalce – arhitekta; Jakši je arhitektura več ali manj kulisa v njegovih uspešnih fotografskih eksperimentih. Fotografsko videnje arhitekture in urbane krajine Dragana Arriglerja pa je večpomensko, saj se ga na pričujoči razstavi od dokumentacije prek »ekoloških«, simboličnih, do čisto likovno-estetskih rešitev.

Predvsem dokumentarnim posnetkom (Plečnikove Žale), se pridružijo značilni eksterijeri. Dehumanizirani urbani prostori, spoznavna spalna naselja s tovarniškimi dimniki v ozadju in meglennim ozračjem opozarjajo v svoji nemi črno-beli govorici na naše ekološko, urbano, moralno in vesplošno onesnaženje.

Zima se še zdaleč ni začela, ceste pa že cvetijo, kot najlepše »pomladanske cvetice«. Kako bo šele čez pol leta...? M. R.

Utrinki iz kina Dom

Spet je pred vami nekaj novič iz kina Dom. Spored v prvih dneh prihodnjega meseca bo namreč tako zanimiv, da ga je skoraj treba predstaviti. Še prej pa naj najavim in povem nekaj o novi veliki filmski uspešnici, ki je proizvod gigantske ameriške kinematografije. Film, o katerem bo tekla beseda, ste si v Kamniku že lahko ogledali 31. oktobra in 1. novembra, ko sta bili v poznih večernih urah na sporedu dve premierski predstavi, ko so jih obiskali tudi številni ljubljanci. To pa zato, ker se ljubljanski kinematografi niso mogli sporazumeti z Vesna filmom o višini najemnine in je zato film prej prispel v Kamnik, kot v našo metropolo. Vse, ki si premier niste ogledali, naj potolažim, da bodo film v Kamnik spet dobili in to za več kot dve predstavi. Nedvomno bo dvorana vsaj trikrat razprodana, saj bo 2000 dinarjev, ki jih bo treba odšteti za vstopnico, le redkokoga zadržalo doma. Tako krvavega, spektakularnega in realno posnetega filma namreč

že dolgo nismo videli. Uganili ste, gre za film Platoon – Vod smrti. Režiral ga je Oliver Stone, tudi sam vietnamski veteran, v glavnih vlogah pa nastopajo Tom Berenger, Willem Dafoe in Charlie Sheen. Film je bil letos nagrajen z oskarji za film, režijo, montažo in zvok. O zgodbi sami ne bom preveč dolgoval, povem naj le, da se dogaja v Vietnamu, kjer se bojujejo Američani in domača armada, prvi za ideale, drugi za domovino. Vseeno je boj prikazan tako, da je gledalstvo naklonjeno Američanom ali bolje rečeno – glavnemu junaku Christu. V Vietnam je prišel kot nedolžen mladenič (v pravem pomenu besede), okoliščine pa ga kmalu spremene v krutega morilca. Spozna, da v boju za življenje ne bo pomoči prav od nikoder in da si bo preživetje moral izboriti sam. Malenkostno pomoč dobiva sicer od narednika Eliasa (posebljena dobrota), zato pa ga drugi narednik, Barnes, (posebno zlo) poskuša z brezobzirnimi metodami spremeniti v stroj

Tem turobnim panoramam sledi nekaj odličnih »portretov« Ljubljane, grajenih na svetlobnih kontrastih črnega in belega.

Morda najbolj zanimivi in likovno dovršeni ter obenem polni nekakšne mistične simbolike, pa so Arriglerjevi izseki iz stavbnih arhitektur. Premišljeni izrezi fasad s okni, na katere padajo temne silhete, nas opozarjajo na neka skrivnostna dogajanja, ki se odvijajo za temi, na videz nemi zidovi. To je nekakšen skrivnost, pol temen svet senc in tesnob.

Serijske fotografije arhitekturnih fragmentov oziroma izrezov iz arhitektonskih konstrukcij pa so čisto suvereno likovno-estetske stvaritve, zreducirane na skoraj nespoznavne svetle in temne ploskve, kjer je kompozicijska ureditev in borba ali skladnost vertikal, horizontal in poševnih linij ter tonska gradacija osnovni namen in pomen slike (fotografije).

V vseh Arriglerjevih fotografijah pa je zaznaven njegov prefinjen občutek za gradnjo slike v kontrastih, v finih stopnjevanja svetlih in temnih tonalitet ter njegov občutek za detalj; ob enem pa vizionarski čut za usodo prostora, v katerem smo, bivo, si ga podreujemo, preoblikujemo, vrednotimo in obenem degradiramo.

Ena izmed fotografij, skrajno čista in preprosta, se srne v simboliko, ki pove vse: Sredi sivino nasičene praznine se dviga tovarniški dimnik – simbol in svarilo.

DUŠAN LIPOVEC

Srečanje plesnih skupin Gorenjske

V petek, šestnajstega oktobra, smo v veliki dvorani kina Dom spremljali že četrto srečanje plesnih skupin Gorenjske. Organizatorja, Zvezi kulturnih organizacij gorenjske in Kamnika, sta se potrudila in pripravila urico in pol prijetnega sporeda, katerega je žal pogosto motila srednješolska mladina, ki je po dolžnosti (beri: namesto pouka) spremljala program.

Pustimo ob strani predkulisa dogajanja in rajši pogledjmo, kdo vse so nastopili. Kranjski plesalci so dominirali po številu nastopov, saj so nastopili kar v osmih točkah programa in obenem prikazali zelo širok repertoar svojega znanja in plesnih zvrsti. Domžale so predstavljali plesalci iz K. D. Kajuh, Jesenice pa osnovnošolci iz šole Karavanskih kurirjev. Kamničane je zastopala plesna skupina Click-Samantha iz ŠKD Senšrm, ki je v koreografiji Maje Špende nastopila v treh zahtevnih in privlačnih točkah.

JANEZ BALANTIČ

Nagelj, Stoparji, Boris Kopirar in Milan Resnik med starejšimi občani

Nagelj tudi za dobrodelne namene

Ansambel, ki je letos dosegel zavidljiv naslov amater leta, saj je zmagal na finalni oddaji Kar znaš – to veljaš, pravkar pripravljajo svojo prvo ploščo oz. kaseto. Nekaj skladb so napisali sami, večino pa jim bo pripravil ravnatelj kamniške Glasbene šole Franci Lipičnik, znan tudi po tem, da piše uspešnice za Stoparje in Marelo. Ansambel Nagelj pa rad nastopi tudi v dobrodelne namene in prinese košček sonca vsem tistim, ki ne morejo na njegove prireditve. Pred nedavnim je nastopil skupaj s Stoparji in Borisom Kopitarjem ter Milanom Resnikom v mengoškem Domu počitka. Seveda vsi brezplačno. Vredno posnemanja!

IVAN SIVEC

Renesančni večer s prof. Janezom Boletom

Prof. Janez Bole slovi kot izjemni poznavalec in interpret renesančne glasbe. Njegove dolgoletne in bogate izkušnje na področju vokalne glasbe so neprecenljive za širšo zborovsko glasbeno kulturo na Slovenskem.

Še kot študentka glasbe sem pela v zboru pod njegovim vodstvom in kasneje tudi dolga leta v zboru Slovenske Filharmonije v Ljubljani, ki ga je mojstrsko vodil in predstavljal slovenski oziroma jugoslovanski javnosti – od Ljubljane, Zagreba, Beograda tja do Dubrovniških poletnih iger in prek meja naše domovine.

V petek, 23. oktobra, je prof. Janez Bole ponovno potrdil svoje mojstrstvo na koncertu duhovne glasbe s Slovenskimi madrigalisti v Frančiškanski cerkvi v Kamniku. Kljub maloštevilnim izvajalcem mu je uspelo izvesti pravi renesančni melos in Kamničani – to pot številni, smo imeli lep večer, obogaten s posebno zvrstjo glasbe.

Iz bogate zakladnice renesančne glasbe je zbor izvajal enega najlepših in najbolj priljubljenih koralov »Missa de angelis« – Angelska maša. Značilnost te glasbe je, da se poje enoglasno. Vsi toni, ki sestavljajo melodijo, so enako dolgi, kar na poslušalca deluje veličastno in pomirjajoče.

V nadaljevanju programa smo imeli priložnost poslušati motete in madrigale (8) našega rojaka Jakoba Gallusa, sodobnika Palestrine in Orlanda di Lassa. Njegova glasba je iskanje nove razvojnega poti in umetniškega izraza. Po obdobju vokalne polifonije, ki se je razvijala iz koralnega enoglasja skozi štiri stoletja in katere bistvo je v prepletanju enakovrednih, ritmično in melodično samostojnih glasov, prev-

zame v naslednjem obdobju vodilno melodijo en sam glas. Glasba se usmerja v homofoni slog. Medtem, ko so Gallusovi sodobniki pisali posvetne skladbe vsak v svojem narodnem jeziku, je Gallus zložil vseh 100 madrigalov na besedila v latinskem jeziku, da bi lahko tudi drugi narodi razumeli smisel besedila. Sam Gallus omenja v nekem predgovoru latinščino kot »kraljico vseh jezikov«.

Naj omenim nekaj izrazito občutenih madrigalov: madrigal – Musica, noster amor, katerega naslov si je zbor izbral za moto svojega delovanja in je enkratni primer šesteroglasnega polifonega stavka. Sledil je najbolj znan in priljubljen motet – Ecce, quomodo moritur iustus, ki po neposrednosti izraza in izredni toplini daleč presega vse druge motete. Smisel besedila je tale: marsikdo odhaja s tega sveta, ne da bi prejel za svoje pravično življenje in pošteno delo zasluženo priznanje.

Prvi del koncerta je zbor zaključil z mogočno osmeroglasno skladbo, ki je komponirana na koralni motiv Pater noster. V drugem delu koncertnega večera so nam Slovenski madrigalisti predstavili srbskega skladatelja Stevana Mokranjca, ki je znan predvsem po svojih rukovetih, v katerih je z genialno intuicijo, ustvarjalno inspiracijo in subtilnim čutom za zborovski zvok narezal v venčke srbske ljudske pesmi. Poslušali pa smo njegovo »Musico sacro«. Glasba ima čisto klasično obliko, polifona v vodenju posameznih glasov in jo po umetniški vrednosti lahko primerjamo s Palestrinovimi deli.

S tako skrbno izbranim in izvajanim programom so si Slovenski madrigalisti z dirigentom prof. Janezom Boletom pridobili številne in pozorne poslušalce ter ljubitelje tvorstve glasbe tudi v Kamniku.

MARTINA GOLOB - BOHTE

Prodaj gradbeno parcelo v okolici Kamnika, najraje zdomcu. Informacije od 16. do 18. ure na tel. 832-813.

Krzneni jakni iz nutrije prodam (temno rjava in drap) št. 38. Informacije na tel. 832-355 od 19. do 20. ure.

Prodaj BUGGY za avtokros, 3500 ccm z vso opremo za dirke. Štupar Miro, Zikova 7, Kamnik

DELA VCI! KMETJE! VOJAKI! MLADINA!

Prvo kamniško mladinsko kulturno društvo PEDENJMOŽIC, družbeni subjekt bogate tradicije in svetle prihodnosti, vas vabi:

– da se udeležite rednega občnega zbora društva, v petek, 6. novembra 1987 ob 19. uri v prostorih društva – Mala dvorana nad Maleševo galerijo

– da se včlanite v organe društva in skupaj s starimi člani delujete in svetujete v sferi kulture, v smislu napredka svetovne proletarske revolucije.

Ne oklevajte! Pridružite se najstarejšemu mladinskemu kulturnemu društvu v bližnji in daljni okolici – ne bo vam žal!

Program občnega zbora:

- splošno in posebno (dedukcija)
- manjša zakuska, intimni večer
- specialni gost
- ostala presenečenja

Podrobne informacije: MKD Pedenjmožic, Jamova 14, Kamnik.

Pot prijateljstva po DONITOVIH TOZDIH

Avgusta so na 650 km dolgo pot odšli kolesarji iz Trivala. Pot jih je vodila v 270 km oddaljene Križevce, kjer so obiskali TOZD Plator. V delovni organizaciji so jih lepo sprejeli in jim razkazali njihovo dejavnost. Po nekajurnem obisku so že zavrteli pedala in se odpeljali do Kočevja, kjer so zaključili tretji dan kolesarjenja.

Zgodaj zjutraj so odšli v Sodražico in obiskali Pletilnico. Četrty dan so odšli do Borovnice, kjer so se utaborili. Zadnji, peti dan, so obiskali še TOZD Fenolit in Filtri v Medvodah. Najbolj pa so bili veseli sprejema v kamniških tozdih Kemostik in Trival.

Ekipo so sestavljali naslednji kolesarji: Roman Rekanovič, Jože Marolt, Franci Vrankar, Jože Lenarčič, Brane Vrhovnik, Franci Osolnik, Marjan Bulič, Vlado Grabovec, Dare Božič in voznik kombija Aleks Miličević. Finančno pa so sredstva prispevali: TOZD Trival, Eta, Svilanit, Kočna in Meso Kamnik. Hvala za sodelovanje.

D. BOŽIČ

Tudi v Kamniku smo dočakali prodajalca Mladine, tako da nam ne bo več treba hoditi ponjo v Ljubljano. Konstruktivni mladinec se ni hotel predstaviti, povedal pa je, da proda v Kamniku približno 200 izvodov.

M. R.

Veseli šolarjev na Selah

Nadaljevanje s 1. strani

centralna šola je zagotovila sredstva za obnovo učiteljskega stanovanja in zagotovila sredstva za nakup najnujnejše opreme učilnic. Po njegovih besedah je bila krajevna skupnost pri gradnji močno angažirana in če bi vsa dela ovrednotili, bi ugotovili, da je bil delež KS nadvse izdaten. Tesno sodelovanje vseh dejavnikov v KS, v centralni šoli in skupščini občinske izobraževalne skupnosti je bilo uspešno zaključeno in obnova šole na Selah solidno opravljena.

Vsi udeleženci slovesnosti so z velikim zanimanjem spremljali prisrčen kulturni program. Pripravili sta ga učiteljci in KS. Nastop otrok je bil enkratni, in je pokazal na obilico vloženega truda pri pripravi. Posamezne točke so pozele veliko

priznanja. Poleg dobrega ženskega pevskega zbora, ki je nastopil z izbranim programom, so šolski otroci pokazali še vrsto drugih zanimivih točk in so vse udeležence slovesnosti prijetno presenetili.

Kljub deževnemu in turobnemu vremenu se je slovesnosti ob prenovljeni šoli udeležilo tudi precej krajanov in vsi šolski otroci.

Ob zaključku slovesnosti, ki prav gotovo zasluži vse priznanje, je pisatelj Vojan Tihomir - Arhar iz Ljubljane v imenu Jugobanke vsem učencem podelil hranilnike - ježke, ki bodo otroke spominjali na pomemben dogodek v razvoju šolstva v KS Sela.

Trenutno obiskuje šolo od prvega do četrtega razreda 24 učencev in učenk, ki jih poučujeta dve tovarišici, ki se tudi

Solski otroci so dobili ježke

sicer dobro vključujeta v življenje kraja.

Ta dan - 18. oktober, bo ostal v prijetnem spominu vsem udeležencem slovesnosti, za krajane pa ta dan pomeni prav gotovo pomembno pridobitev, ko so uresničili svoje zamisli in načrte.

Krajanom za tak uspeh lah-

ko krepko stisnemo roko in jim zaželimo podobnih pridobitev, ki bodo to krajevno skupnost še bolj približale občanom Kamnika, njihovim otrokom pa zagotovile polno možnosti vključevanja v nadaljevanje šolanja na drugih strokovnih in višjih šolah.

STANE SIMŠIČ

Komisija za delovna razmerja

Ideja Kamnik,
Ljubljanska c. 6,
61240 Kamnik

razpisuje
prosta dela in naloge

1. prodajalko tekstilij

2 KV delavki (eno za določen čas, eno za nedoločen čas)

Pogoji:

- dokončana poklicna šola za prodajalce
- smer prodajalec tekstila
- preizkusna doba 3 mesece
- zaželena praksa

Pisne ponudbe z ustreznimi dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidatke pošljejo v 10 dneh po objavi na naslov: Ideja Kamnik, Ljubljanska 6, Kamnik.

O izbiri bomo kandidatke obvestili v 30 dneh po sklepu komisije za delovna razmerja.

Komunalno podjetje Kamnik, Kamnik, Cankarjeva 11 obvešča, da v skladu z družbenim dogovorom o skupnih izhodiščih za oblikovanje cen komunalnih storitev v letu 1987 od 12. 10. 1987 veljajo naslednje nove cene za enostavno reprodukcijo, za razširjeno reprodukcijo pa cene ostanejo iste in sicer:

	Enostavna repr.	Razširjena repr.
VODARINA		
- gospodinjstvo m ³	67 din	11 din
- gospodarstvo m ³	148 din	11 din
KANALŠČINA		
- gospodinjstvo m ³	34 din	7 din
- gospodarstvo m ³	84 din	7 din
ODVOZ SMETI		
- gospodinjstvo/mes.	2.800 din	200 din
- poslovni prostor m ²	55 din	20 din
- manipulativni pr. m ²	14 din	20 din

metalka

Metalka, Blagovnica Kamnik

organizira
v ponedeljek, 9. 11. in torek, 10. 11. 1987, do 18. ure

praktični prikaz

uporabe več šivalnih strojev

Ob nakupu nudimo možnost plačila v 6 obrokih in možnost brezplačnega prevoza ob nakupu hobi centra za gospodinje.

Pridite in izkoristite ugodno priložnost!

Na osnovi 38. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. l. SRS, št. 18/84) vabimo vse zainteresirane občane v krajevnih skupnostih ter delavce in delovne ljudi v samoupravnih organizacijah in skupnostih, da se udeležijo

javne obravnave osnutka lokacijskega načrta - S4 cesta Stranje-Stahovica

ki bo v četrtek, 26. 11. 1987 ob 18. uri, v avli Osnovne šole Kamniškega bataljona, Zgornje Stranje 22.

Izvršni svet Skupščine občine Kamnik je na svoji 56. seji, 20. oktobra 1987, sprejel sklep o javni razgrnitvi osnutka lokacijskega načrta S4 cesta Stranje-Stahovica.

Osnutek je javno razgrnjen v avli stavbe Skupščine občine Kamnik, Titov trg 1, v prostorih Osnovne šole Kamniškega bataljona, Zgornje Stranje 22 in v prostorih KS Godič - Dom KS Godič od 30. 10. 1987 do vključno 30. 11. 1987.

Skupščina občine Kamnik -
Zavod za družbeno planiranje
in urbanistično načrtovanje

Tovarna tekstilij
za notranjo opremo Ideja,
Ljubljanska c. 6, Kamnik

Akcijska prodaja

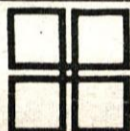
nekurantnega blaga in ostankov
po ceni od 3.000 do 9.000 din za kilogram

Prodaja bo v prostorih tovarne v Kamniku,
Ljubljanska cesta 6:

v petek, 13. 11. 1987, od 6. do 18. ure

v soboto, 14. 11. 1987, od 9. do 14. ure in

v soboto, 21. 11. 1987, od 9. do 14. ure.

induplati

Industrija platnenih izdelkov Induplati r. o. Jarše, p. Domžale
vabi k sodelovanju

več delavk oz. delavcev

za delo v proizvodnih obratih v Jaršah in Radomljah (tkanje tkanin, sukanje, predenje, dvojenje in šivanje tkanin).

Kandidati morajo imeti uspešno končano osnovno šolo, zaželen pa je končan srednji ali skrajšen program usmerjenega izobraževanja tekstilne smeri.

Bodočim novim sodelavcem nudimo:

- organizirano uvajanje v delo
- možnost za dodatno izpopolnjevanje
- stimulative osebne dohodke
- solidno raven družbenega standarda (pomoč pri reševanju stanovanjskih vprašanj, povračilo storškov prevoza na delo in z dela, topel obrok med delom, možnost letovanja v počitniških domovih v Umagu in na Mali planini ter zdravstvene storitve v obratni ambulanti).

Zainteresirane kandidate vabimo, da se v zvezi s podrobnejšimi informacijami oglašijo v naši kadrovske službi, bodisi pisno ali telefonsko na naslov: Induplati r. o. Jarše, p. Domžale, Zg. Jarše 21 - 61230 Domžale tel. št. 721-911.

DO Emona Merkur Ljubljana,
TOZD Maloprodaja Ljubljana,
Ljubljana, Šmartinska 130

Komisija za delovna razmerja vabi k sodelovanju za nedoločen čas s polnim delovnim časom

dve prodajalki

za market v Kamniku

Pogoji: KV trgovska delavka z delovnimi izkušnjami, poskusno delo traja 30 dni

Prijave sprejemamo 15 dni po objavi na naslov: Emona Merkur, TOZD Maloprodaja, kadrovska služba, Ljubljana, Šmartinska 130. Kandidatke bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po izteku roka za sprejemanje prijav.

Ideja Kamnik,
Ljubljanska 6, Kamnik

razpisuje
po sklepu delavskega sveta

licitacijo

za prodajo dostavnega vozila IMV

Vozilo je rabljeno, nevozno, reg. št. LJ 230-811,
1600 ccm, leto izdelave 1978.

Izklicna cena je 520.000,00 din

Licitacija bo 13. 11. 1987 ob 13. uri, pred tovarno v Kamniku, na Ljubljanski cesti 6. Oglede vozila je na istem kraju od 6. do 13. ure na isti dan.

Na licitaciji lahko sodelujejo družbeno-pravne osebe in občani, ki pred licitacijo položijo varščino v višini 10% od izklicne cene. Prometni davek plača kupec. Kupnino in prometni davek je potrebno plačati ob prevzemu, ki je najkasneje 6 dni po licitaciji. Licitacija bo opravljena po načinu »videno - kupljeno«; kasnejših reklamacij ne bomo upoštevali.

Zdravstveni dom Domžale

TOZD ZV Kamnik organizira
cepljenje proti gripi

V primeru, da bo v delovnih organizacijah prijavljenih za cepljenje manj kot 70% zaposlenih, se cepljenje ne bo organiziralo v DO, pač pa se posamezniki lahko cepijo v splošnih ambulantah TOZD ZV Kamnik.
Cepljenje se bo pričelo 2. 11. 1987.
Cena cepljenja 4.480 din.

Delovne organizacije naj številčne prijave za cepljenje pošljejo v naslov: ZD Kamnik Higiensko-epidemiološka služba do 6. 11. 1987.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage sestre in tete

**ANTONIJE
BERLEC**
iz Godiča 78

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in sosedom za vso pomoč v težkih trenutkih in gospodu župniku za opravljen pogrebni obred. Hvala vsem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Žalujoci: vsi njeni

Godič, Županje njive, oktobra 1987

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, stare mame, sestre in tete

JOŽEFE SPRUK
z Gozda 16

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in sodelavcem za pomoč, izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen cerkveni obred in govorniku ZZB NOV Kamnik za poslovilne besede.

Žalujoci: vsi njeni

Gozd, Kamnik, Godič, Komenda, Nova Štifta,
septembra 1987

ZAHVALA

Ob boleči in nenadni izgubi
našega dragega moža, očeta,
starega očeta, brata in tasta

**METODA
ŠKRJANCA**
iz Podgorja 129

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se sodelavcem iz tovarne Stol, tov. Bremšaku za tople besede slovesa, pevcem in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njegovi

Podgorje, Volčji potok, Križ, Šmarca, Zagreb,
Crikvenica, oktober 1987

ZAHVALA

Ob tragični smrti našega dragega
očeta in starega očeta

**JANEZA
GERBICA**
s Kršiča

se najiskrenejše zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraze sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala tudi dr. Ivanetiču za nudeno prvo pomoč, gospodom župnikom za opravljen obred, govorniku za poslovilne besede in pevcem za zapete pesmi. Hvala tudi našim sodelavcem iz Svilanita in Titana.

Žalujoci: vsi njegovi

Kršič, Godič, oktobra 1987

Kamniški planinci na Ptuj

V soboto, 24. oktobra, so kamniški planinci organizirali svoj vsakoletni zaključni izlet na Ptuj. Med udeleženci je bilo veliko takih, ki so pomagali pri obnavljanju in širitvi koč na Kokrškem sedlu; udarniško so zidali in vložili mnogo truda, da je prizidek dobil že končno obliko, o čemer smo poročali v prejšnji številki našega glasila. Izleta so se udeležili člani, ki so mnogo storili na organizacijskem področju, bili pa so prisotni tudi drugi, ki so kakor koli pomagali, da je planinsko društvo Kamnik tudi v letu 1987 doseglo lepe uspehe. Da, med izletniki je bila tudi oskrbnica koč na Kamniškem sedlu, ki že dolga leta, sezono za

sezono, uspešno vodi to postojanko. Planinci jo poznajo pod imenom »naša Francka«, ki vedno nasmejana in dobre volje sprejema številne planince, zato tudi tako radi zahajajo v ta del naših lepih gor.

Izletniki so si tokrat za spremembo ogledali »nižinske« znamenitosti. Ptujski grad skriva vrsto zanimivih zgodovinskih znamenitosti, ki so si jih udeleženci pozorno ogledovali. Po ogledu gradu so obiskali vinsko klet, se seznanili z razvojem vinogradništva in »kuhanjem« žlahtne kapljice, ki so jo kajpada tudi pokusili, nato pa se v popoldanskem času udeležili družabnega srečanja v Juršincih.

Tudi ta izlet je minil v pogovoru o nalogah, ki planinsko društvo še čakajo; konkretno so sklenili, da nadaljujejo z delom na Kokrškem sedlu, dokler bo to vreme dopuščalo in se dogovarjali za akcije v 1988. letu.

Predsednik Planinskega društva, Slavko Rajh, je udeležencem risal obseg opravljenega dela in z zadovoljstvom ugotovil,

da je med planinci še veliko skromnih in delovnih ljudi, ki so vsak čas pripravljeni prijeti za vsako delo.

Sobotni dan, kljub temu, da je bil čemer in meglen, je minil v vedrem razpoloženju vseh obi-

skovalcev tega zaključnega »nižinskega« pohoda. Minil je še en dan, ki bo pomagal poživiti vse oblike društvene aktivnosti in okrepil prizadevanja za uspešno uresničevanje začrtanih nalog.

STANE SIMŠIČ

Planinci na Ptujskem gradu

Spet avtokros v Tunjicah

Čeprav so vremenoslavci vztrajno napovedovali za nedeljo popoldan, 11. oktobra povečano oblačnost s padavinami, se je avtokros dirka v Tunjicah pri Kamniku odvijala v čudovitem jesenskem popoldnevu. Več tisočgla razgibano tekmovalno progo, v Kamniku pa ob večernih urah povzročila skoraj pravi prometni infarkt, je navdajala z mislijo, da to morebiti le ni v Sloveniji in Jugoslaviji tako nerazvita športna panoga, ki se ji reče avtokros, ampak da je to velika evropska dirka za formulo 1.

Na 4. dirki za republiško prvenstvo so tekmovali: Janko Vrhovnik, Franc Hribernik, Miran Romšak, Drago Vrhovnik, Milan Vrlinšek, Ferdinand Vode, Silvo Jeras, Boštjan Vrhovnik, Tomaž Potočnik, Janez Mohar, Andrej Grašič, Miran Štupar, Srečo Vrhovec, Ivan Štrukelj, Ivo Sitar, Stanko Sušnik in Edo Dolenc.

V končni razvrstitvi so bili doseženi naslednji rezultati:

Divizija II. – turistična vozila
1. mesto – Drago Vrhovnik, AMD KAMNIK, VW 2400;
2. mesto – Ferdinand Vode, AMD KRANJ, fiat 850;
3. mesto – Franc Hribernik, AMD KAMNIK, fiat 850.

Divizija III. – specialna avtokros vozila (buggy);
1. mesto – Ivan Štrukelj, AMD KAMNIK, ford 230;
2. mesto – Andrej Grašič, AMD DOMŽALE, ford 2000;
3. mesto – Janez Mohar, AMD KAMNIK, alfa 2000.

Za pokal AMD KAMNIK so vozili avstrijski tekmovalci in najboljši naši v diviziji III., ki so dosegli naslednje razvrstitve;

1. mesto – Peter Zupan, Avstrija, BMW 2000-
2. mesto – Walter Macher, Avstrija, porsche 2700 in
3. mesto – naš Andrej Grašič, AMD KAMNIK, ford 2000

Poleg teh je bil podeljen še pokal za najhitrejši krog proge,

43,00 sekunde, ki ga je dobil Srečo Vrhovec, AMD Kamnik, volvo 2500.

Organizatorjem dirke – športni komisiji AMD KAMNIK, tekmovalcem in vsem službam, ki so sodelovale pri izvedbi prireditve, pa gre v imenu gledalcev še en aplavz za odlično in brezhibno izpeljano prireditev.

Čeprav je avtokros zaradi manjših hitrosti verjetno navidez manj nevaren šport, kot cestno hitrostne dirke, pa je zato toliko bolj atraktiven. Kljub temu pa veljajo za avtokros strogi mednarodni predpisi ki so AMD KAMNIK v preteklem obdobju povzročil nemalo preglavic. S trdim delom in veliko mero entuziazma so vse premagali in tako je kakovost dirk zagotovljena. Manjka le večja popularizacija, in pa uveljavitev tega športa tudi pri drugih AMD v Sloveniji in Jugoslaviji. V tej smeri so bili vloženi dokajšnji napor, vendar zaenkrat še brez posebnega uspeha. Nekaj je bilo dogovarjanja z Jastrebarskim, ki pa je tekmo odpovedal, ker je ni bil sposoben organizirati. Težave so tudi v pridobivanju licenc za mednarodne dirke. Takšno licenco ima sedaj kot edini Slovenec in Jugoslovčan, ki lahko zastopa Jugoslavijo v svetu, le Drago VRHOVNIK, član AMD KAMNIK, ki tekmuje v avtokrosu vse od začetka njegovega razvoja, to je okrog 15 let. Letos se je udeležil evropskega prvenstva v Španiji, kjer pa mu je na nesrečo že po nekaj krogih odpovedal motor. Ob tem je treba poudariti, da vse stroške nosijo tekmovalci sami, saj društva sredstev nimajo in so v velikih težavah. Kljub temu se je vodstvo AMD KAMNIK odločilo, da letošnjo dirko izpelje (čeprav le eno) pri čemer gre zahvala GRADISU iz Ljubljane, Loterijskemu zavodu Slovenije in mnogim posameznikom, ki so dali svoje prispevke.

Ker mnogi ne vedo veliko o avtokrosu, naj navedem nekaj

podatkov, ki bodo marskoga gotovo zanimali. Za izvedbo dirke je odgovorno vodstvo tekmovalca (direktor, pomočnik, sekretar) z vsemi potrebnimi službami: gasilci, zdravstvena in varnostna, sodniki, časomerilci in žirija. Tekmovanje poteka na 720 m dolgi progi, širine 8 do 16 m, podlaga je trdo zemljišče brez kamena. Proga ima štiri leve zavojne in enega desnega, je valovita in ima vzpetini od 35° do 45°. Vozi se levi krog. Vsak tekmovalac kot tudi gledalec (ki ima vstopnico) je nezgodno zavarovan. Na uradnem treningu, ki je dan pred tekmovalcem v popoldanskih urah (in je včasih bolj zanimiv kot samo tekmovanje) se vozi 5 krogov. Tekmovalni dan je nedelja. Dopoldan je časovni trening, vozi se 5 krogov, popoldan je tekmovalje. V polfinalu se vozi 8 krogov, v finalu 10 krogov. Finalne vozi najboljših 5 tekmovalcev iz polfinala. Vozila so razporejena po divizijah I., II. in III. Največja dovoljena prostornina za vsa vozila je 3500 ccm. Vozila morajo biti izdelana po mednarodnih predpisih – FIA.

Vozila so razdeljena v:
Divizija I. – turistična vozila do 900 ccm.

Divizija II. – turistična vozila nad 900 ccm, ki imajo pogon na vsa štiri kolesa.

Vozila obeh divizij I. in II. imajo vgrajeno posebno varovalno kletko.

Divizija III. – specialna vozila (buggy) s težo najmanj 500 kg in specialne izdelave po pravilniku FIA. Vozila so na startu razvrščena po točno določeni shemi. Za start, cilj in drugo signalizacijo se uporabljajo zastavice določenih barv po pravilniku FIA. Voznik mora imeti čelado in nositi ognjeodporno oblačilo in obutev, ter uporabljati varnostni pas.

Da imamo ob taki prireditvi, kot je avtokros dirka, tudi gledalci svoje obveznosti, pa verjetno ni treba posebej poudarjati.

BRANIMIR BITENC

Odbojarske lige so se začele

Desetega oktobra so se pričele vse republiške lige v novi prvenstveni sezoni 1987/88.

Člani I. OK Kamnik-Titan, ki tekmujejo v I. slovenski ligi, so v prvem kolu doma z odlično igro nadigrali sicer požrtvovalne igralce »Triglava« iz Kranja s 3:0 (4, 5, 6). Kranjčani so bili letos precej oslabiljeni, saj zanje nista igrala kar dva dosedaj njihova najboljša igralca: Tilinger, ki je bolan in pa prof. Marko Zdražnik, ki je sedaj trener Kamničanov.

S precejšnjo mero optimizma so Kamničani v petek, 16. okt., potovali k novincu v ligo »Agropod-Ljutomeru«. Prvi niz so naši gladko dobili na 9, že v naslednjem pa izgubili na razliko s 14:16. Poprečno zelo visoka in solidna ekipa Ljutomera je v nadaljevanju zaigrala še bolje. Tretji niz je dobila na 11 in četrtega zopet na razliko s 13:15. Škoda te pravzaprav »za las« izgubljene tekme, saj je bilo razmerje osvojenih in izgubljenih točk v celi tekmi 53:55 v korist Ljutomera.

Upati je, da bodo Kamničani v nadaljevanju zaigrali še bolj borbeno, čeprav jim zadnji del priprav za ligo zaradi bolezni novega trenerja ni mogel potekati tako, kot je bilo zamišljeno. Ko boste čitali ta članek, bodo že odigrali tudi derbi tekmo, 24.

okt., z lanskoletnim prvakom OK P. Narodni dom iz Ljubljane. V nadaljevanju pa bodo igrali še takole: 31. okt. v Kamniku z Izolo, 7. nov. v Šempetru, 14. nov. zopet doma s Topolšico in 21. nov. v 7. kolu na Brezovici pri Ljubljani. Pare zadnjih štirih kol bo mo objavili v naslednji številki.

Z večjim uspehom so v prvih dveh kolu zaigrale kamniške članice. Najprej so gladko premagale novinke v ligi, odbojkarice iz Šentvida nad Ljubljano s 3:0 in nato 17. okt. doma po hudem boju s 3:2 (-13, 7, -11, 14, 14) tudi novinke v II. slov. ligi – center, ekipa TVD. P. Moste (Ljubljana). V tretjem kolu so igralce z odličnimi igralkami iz Novega mesta, že 31. okt. pa bodo nastopile v Črnomlju z OK Beltom, 7. in 21. nov. (zadnje kolo) pa doma z Braslovčami oz. s Krimom II iz Ljubljane, vmes 14. nov. pa v Celju.

V okviru priprav na ligo so Kamničanke 8. oktobra v Kamniku v povratnem srečanju še bolj učinkovito kot v prvem, premagale celovško ekipi »Hypobank -VBK« s 3:1.

II. moštvo OK Kamnika je prvi dve tekmi letošnje II. slov. odb. lige – center izgubilo in sicer doma z Braslovčami s 3:1

(-11, -5, 8, -1) in nato 17. 10. v Celju s 3:0. 24. okt. so doma igrali še s P. Narodni dom II, nato pa bodo v zadnjih štirih kolu igrali: 31. okt. doma s Črnučami, 7. nov. v Šempetru s tamkajšnjo II. ekipo ter 14. nov. doma z mlado vrsto Novomeščanov in 21. nov. v Mokronogu. Nekoliko pomlajena II. ekipa OK Kamnika je morda res nekoliko šibkejša od te v lanske sezoni, vendar so pred kratkim dobili že dolgo želeni tretji trening termin tedensko v telovadnici in trener Božidar Gole upa na skorajšnji vzpon forme.

V okviru priprav za ligo so tudi drugoteamci odigrali povratno prijateljsko tekmo z moštvo »Hypobank VBK« iz Celovca. Izgubili so jo s 3:1, vendar so prikazali že precej boljšo igro kot v Avstriji.

-an

**OGLAŠUJTE
V
KAMNIŠKEM
OBČANU**

Ljudje in viharji na Lhotse Sharu

Tudi v teh gorah je še zima, čeprav Nepal leži le na 29 stopinjah severne zemljepisne dolžine. Ponoči je snežilo, sveži sneg je poplaval po vrhovih nad vasjo. Kot povsod, se tudi tu vaški otroci zvedavo ozirajo za nami, iz umazanih noskov pa jim visijo sveče. Brez njih bi bili ti smrkavčki nevsakdanji.

Na robu vasi Lukla se je pred nami odprla slikovita dolina, na dnu pa se v globokem koritu skriva pogledu reka Duth Kosi. Bregovi so poraščeni z drevesi rododendrona in bora, po pašnikih so raztresena majhna naselja in posamezne hišice, ostanke suhe trave ob poteh mulijo suha goveda. Redke njive so skrbno obdelane in popolnoma prazne; ljudje vedo, kaj jim pomeni vsako zrno zemlje. Živijo od svojega dela in pridelkov, denar zaslužijo z nošnjo tovarov odpravam in turistom. Nosači so se raztegnili v uro dolgo kolono. Njihove koščene postavice so se pod bremenem globoko upognjene počasi pomikale po stezi navzdol k reki. Izgubljali smo višino.

Z menoj je hodil kuhar odprave Fu Dorži. Obzirno me je pocukal za nahrbtnik, ko sem molilni kamen ali črten – kamnita piramida z očmi Bude – hotel obiti po desni strani. Steza vodi vedno po obeh straneh, vendar ga mora popotnik obiti vedno po levi strani, tako »zahteva« budistična vera. Večina kamnov je popisanih z molitvami. Kdo ve, koliko časa že. Ni se dobro zameriti bogovom, nosačem še manj, ti so z božjo vero z nami. Gostje njihove dežele smo, potrebujemo jih. Njim smo le dobrodošli.

Dohajam, prehitvam in zopet zaostajam. Ne iz neznanja v hoji, iz bojazni, da ne pregzem mnogocesa, kar popotnika bogati v očeh in srcu. Zajemam z veliko žlico, jem počasi. Pot do

gore bo dolga, po njej hodim prvič. Krepitve telesa je nujna, bogatenje duha enkratna priložnost. Hodim... hodim... Moč telesa bo gora žrla, bogastvo duha pa ostane večno.

Zatopljen v svoje misli, obstanem na leseni brvi. Na travnatih jasi onkraj dročice reke počivajo nosači in živina. Kdo ve, kdo je bolj utrujen. Z znojem so prepojene te poti. Vso pot srečujemo domačine, ki dneve daleč hodijo po najnujnejše v dolino. Ni niso radevedni, vajeni so srečevati ljudi zagorele ali mlečne polti iz vseh koncev sveta, ki jim prinašajo dobro in zlo. Od njih zaslužijo denar, prevzemajo pa grde navade, tudi nekaj sočnih kletvic poznajo. Njihovo pristno ljudsko nošo prehitro in neokusno zamenjujejo oblačila priselcev, ki jih po odhodu iz Himalaje prodajajo ali poklanjajo

domačinom. Stara Tibetanka, v pravi tibetanski noši in z nakitom, izgleda smešna, ko preko vsega obleče puhovko kričečih ameriških barv. Vaško dekle ne nosi več svoje obutve, obuta je v superge. Ne nosi več svojega otroka na hrbtu v leseni zibki ali pleteni košari, nosi ga v kovinski krošnji, kdo ve iz katerega konca sveta. Napredek prehiteva njihov čas življenja in niso sami »krivi«, da je temu tako.

Beni je to pot prehodil že štirikrat, zato hvalično poslušam njegovo »objužanje« spominov. Milan je vreden še posebne pozornosti, ker nosi nahrbtnik z denarjem. »Dragocen« pa smo tudi drugi možje, saj v posebnih platnenih trakovih za pasom nosimo tako zelo težko prisluzene dolarje. Pred krajo so tu najbolj na varnem.

V Kathmanduju smo zamenjali kar

čedno vsoto dolarjev v rupije, ki jih bomo rabili za plačila nosačev. Ko sva z Milanom zajeten kup denarja spoštljivo zlagala v nahrbtnik, sta naju stražila dva vojaka z nerodno dolgimi puškami z bajoneti, mimoidoči pa so radevedno opazovali naše početje. Lahko da je kdo pomislil, da smo tatovi.

Nad globoko dolino, po kateri hodimo, lega popoldanska senca. Prehitvamo nosače, ki na poti ob potokih kuhajo riž, krompir, pečejo čopate na žerjavici, tj. tanke hlebčke iz testa. Njihova hrana je brez maščob, radi pa imajo začimbe – pekoči rdeči čili jim je zelo pri srcu.

V globoki dolini ni veliko prostora za naselja, vse manj jih je. V kronicah in zatrepih je ohranjen življenjski utrip. V času monsuma nalivi in podivjane vode še odnašajo rodovitne površine, ljudje pa ostanejo uporni; tudi to vedo, da je lahko življenje ponekod »lažje«. Naselje Cuma je kraj našega počitka. Z mrakom smo se vsi zbrali v lodu, tudi Tomo, Rado, Pubi, Čeha, Cene in zdravnik. Lačni smo, zato je večerja naše prvo opravilo. Testenine, riž, jakovo meso so naš edini jedilnik. Pomembno je jesti in biti siti. Predsedek nečistoče počasi izgubljam.

Nosači so našli prenočišča v domovih znancev v bližnji okolici. Na teh dolgih poteh se domačini med seboj poznajo, vsi so povsod doma. Tudi mi zlezemo v spalne vreče in na pogradih brez blazin preživimo noč.

Jutri je lepo, le vse kosti me boljjo. Prevelika koščatenost se mi že maščuje. Pred odhodom si iz skromnega jedilnika vsak privoščim najboljšo po svojem okusu. Tudi danes nas čaka dolga in strma pot do Nemche Bazarja. Ze smo pri vstopu v nacionalni park Sagarmatha. Tu morajo vsi turisti pla-

čati takso, odprave so plačila oproščene. Redek odpustek. Došel sem dolgo kolono nosačev, mladih deklet in fantov, skoraj otroci so še, ki so se mučili pod težo velikih plastičnih sodov z našo opremo. Nosijo z glavo, ne z rameni. Kdo so nosači? Domačini, kmetje iz naselij ob naši poti, ki jim je nošnja vse bolj pogost in edini zaslužek. Odgovornost za tovore je prevzel sirdar, vodja šerp Pasang, ki govori jezik domačinov in razume angleščino. Nosači nam ne delajo težav, vedno ni tako. Objubili so nošnjo od Lukle do baze, sedem dni daleč. Že tretji gremo preko reke Duth Kosi. Izredno strmo je in vroče, senca košatih borovcev nas prijetno hladijo. Danes je deveti marec, ura deset in petnajst minut. Daleč na severu opazim bele, bleščeče gore. Zadrege me reši Beni: »Cene, gledaš Mount Everest iz Lhotse.«

Obstal sem kot okamenel. Začeli so se mi vračati spomini iz otroštva, ko sem prvič šel za to visoko goro in za tragedije mož, ki so umirali na njenih pobočjih in pod vrhom, za zmagoviti vzpon Edmunda Hillaryja in Norgaia Tensinga 29. 5. 1953. leta. Je mar resnica, da stojim v njegovem kraljestvu in gledam vrh, ki izza Nuptseja kipi najvišje... Tudi ta trenutek se počutim kot otrok. Ta vtis bo v meni večni, ne more zbledeti, našel je najprejšnji prostor v moji duši. Kolikor krat sem bil v življenju srečen, ker sanje niso bile resnica, danes sem srečen, ker resničnost niso sanje! Božam ga z očmi, na njegovi desni občudujem spoštljivo južno steno Lhotseja in sluttim veličino vrha Lhotse Shara, ki smo mu vse bližje. Pozabim odložiti nahrbtnik. Aparati »skljocajo«. Tudi Marku, Radu in Milanu žarijo obrabi od sreče. Drugi naši možje so mogoče že v Namcheju. Mimo nas se pravkar muči mlado rdečelčno dekle z mojim sodom. Kupim ji čaj in z rokami dopovedujem, da nosi moj sod. Kakšno zdravje kipi iz tega dekleta, njena le-

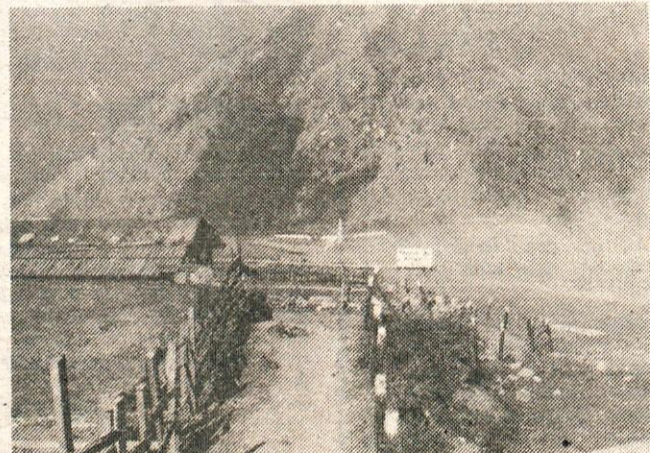
pota pa se skriva pod umazanijo na obrazu. V ustih so se ji bleščali čudovito raščeni snežno beli zobje. Upravljeno je zaslužila ime umazana lepota.

Do Namcheja ni več daleč. Od čela mi kaplja znoj in odeja se zadnje zalogo soli iz telesa. Sol je v Nepalju zelo draga, nosijo jo iz Tibeta, zato je njihova hrana neslana.

Letos smo mi prva odprava v tem delu Himalaje, ne pa tudi prvi Slovenci v Nepalju. Smo prava podoba majhnega naroda.

CENE GRILJC
Nadaljevanje prihodnjici

Kamniški občan

Letališče v Luki 2780 m – vzlet letala.

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenič-Bremšek, Ivo Pirc, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihévc. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311. – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.